

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી ઉપમિતિલવપ્રપંચાકથાનું ભાષાંતર...	‘મનોનંદન’	...	...	૨૮૧
૨ શ્રાવકાચાર.	...	...	આત્મવલ્લભ	૨૮૪
૩ દ્રવ્યશુદ્ધિપર્યાય વિવરણ.	...	...	શ્રી શંકરલાલ ડી. કાપડીયા	૨૮૬
૪ અદ્ભુત ભાવના...	મોહનલાલ દલીયંદ દેશાધ એડવોકેટ	...	...	૨૮૯
૫ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	...	...	મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ	૨૯૬
૬ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજીની ૩૯ મી જ્યંતીઓ.	...	...	...	૨૯૮
૭ હિન્દુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.	નરોત્તમ બી. શાહ	...	...	૩૦૦
૮ વર્તમાન સમાચાર, જ્યંતિઓ વિગેરે	...	...	...	૩૦૪

“ નવું પ્રકટ થતું જૈન સાહિત્ય. ”

૨ શ્રી કર્મગ્રંથ (ચાર) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત (સ્વોપજ) ટીકા સહિત—બ્રીશ ફોર્મ પોષ્ટાવલ્યોર પાના (સુપરોયલ આઠ પેજ:સાધક) કોક્ષલીલેઝર કિંમતિ કાગળો ઉપર મુદ્રિત શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં શાસ્ત્રી સુંદર વિવિધ ટાઇપોથી છપાવેલ છે. આઇડીગિ (પુઠા) પાકું સુશોભિત ટકાઉ કપડાથી તૈયાર કરાવવામાં આવેલ છે. આવતા માસમાં પ્રકટ થશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ૩૧-૩૨ મા વર્ષની ભેટ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના એકત્રીશ બ્રીશમા વર્ષની ભેટ તરીકે યુરોપીય વિદ્વાન અને જૈનધર્મના પ્રખર અભ્યાસી મી. હુરબર્ટ વૉરનને લખેલ “ જૈનીઝમ ” જૈનધર્મ વિજ્ઞાન અને તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ (જીવનના મહાન પ્રશ્નોનું જૈનદર્શનથી સમાધાન) તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને આપવાનો છે. જૈનધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન ઉપર લખેલ આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક જૈન અને જૈનેતર તેમજ સાક્ષરો, વિદ્વાનો અને જિજ્ઞાસુઓને ખાસ વાંચવા જેવો છે.

પુસ્તક ૩૧ અને ૩૨ ના બે વર્ષના લવાજમના રૂ. ૨-૮-૦ અને વી. પી. ખર્ચના રૂ. ૦-૬-૦ મળી મળી કુલ રૂ. ૨-૧૪-૦ નું અશ્વાડ શુદ્ધ પના રોજથી ભેટના પુસ્તકનું વી. પી. કરવામાં આવશે.

બે વર્ષના લવાજમના રૂ. અઢી તથા ટપાલખર્ચના ત્રણ આના મળી કુલ બે રૂપીઆ અગીયાર આનાનું મનીઓર્ડર કરનાર ગ્રાહકોને વી. પી. નહીં કરતાં ભેટની શુદ્ધ સાદા શુક્રપોસ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે, જેથી વી. પી. ખર્ચનો બચાવ તે બંધુઓને થશે.

વી. પી. નહિં સ્વીકારનાર બંધુઓએ અમોને તુર્તજ લખી જણાવવું જેથી સભાના જ્ઞાનખાતાને નુકશાન તથા પોસ્ટખાતાને ખાલી મહેનત ન થાય.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ વેદરાજ જમનાદાસ યુનીલાલ-વડોદરા ... લાઇફ મેમ્બર.

૨ શેઠ માણેકચંદ કરમચંદ-ભાવનગર ... ” ”

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

“છયાય છે”

તાકીદે નામ નોંધાવો.

ત્રિપષ્ટિશલાકાપુરુષ ચરિત્ર

(મૂઠા—સંપૂર્ણ પર્વ.)

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત.

મહાત્મ પુરૂષોનાં જીવનવૃત્તાંત અને કથાનુયોગને આ અદ્વિતીય ગ્રંથ જ્ઞાનભંડારો અને પુસ્તકાલયોના શૃંગારરૂપ, સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને આહ્વાદપૂર્વક અભ્યાસ થઈ શકે તેવો, વ્યાખ્યાનકાર મહાત્માઓને ઉપદેશ આપવા યોગ્ય તેનું અક્ષરશઃ સંશોધન કરી સુંદર સ્વરૂપમાં પ્રકટ થાય, તેમ અનેક સાધુ સાધ્વી મહારાજો તરફથી આચાર્ય-મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજને વિનંતિ થતાં- તેમજ તેઓના શિષ્યચરણ તપસ્વીજી શ્રી વિવેકવિજયજી મહારાજના શિષ્ય-ચરણ પંન્યાસજી શ્રી હેમંગવિજય મહારાજના સુશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજનો હાર્દિક ઇચ્છા આ ગ્રંથ શુદ્ધ રીતે પ્રકટ થાય તેમ થતાં, તેઓશ્રીની પ્રાર્થના થતાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજે કૃપા કરી આ ઉત્તમ કાર્ય પોતાના હાથમાં લીધું છે; જેથી તેઓશ્રીની દેખરેખ નીચે પ્રાચીન તાડપત્રની તેમજ અન્ય પ્રતોની સાથે મેળવીને શુદ્ધ સંશોધન કરીને બહાર પડશે. આ ગ્રંથ ઉંચા બેંકપેપર ઉપર (કે જે કાગળો કપડા અને શણુના માવાથી બનેલાં

હોવાથી અને સો વર્ષ કરતાં વધારે મુદતના ટકાઉપણા માટે ખાત્રી કરેલ હોવાથી તેના ઉપર) મુંબઈ શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં તેના માટે ખાસ તૈયાર કરાવેલ શાસ્ત્રી ટાઈપમાં છપાવી, સુંદર અને મજબૂત કપડાના ખાઈડોંગથી અલંકૃત કરીને અમારા તરફથી પ્રકટ થશે. બનશે ત્યાં સુધી પ્રત અને બુક બંને સાઈઝમાં પ્રગટ કરવા અમારી ઇચ્છા છે. વળી જેટલી જેટલી આ ગ્રંથમાં આર્થિક સહાય મળશે, તેટલી તેટલી કિંમત ઓછી કરી મતલબ કે (પૈસા વધારે ઉપાર્જન કરવાનો કે હાંસલ કાઢવાનો ખીલકુલ ધરાદો નહીં હોવાથી, તેમ અન્યની જેમ બમણી, ત્રણગણી કે ચારગણી કિંમત નહિં રાખતાં) આ અપૂર્વ સાહિત્ય ગ્રંથનો લાભ ઓછો કિંમતે સર્વ કોઈ લઈ શકે, તેમજ તેનો જહોજો પ્રચાર કેમ વિશેષ થાય તેવી પ્રમાણિકદષ્ટિ અને ઉપરોક્ત શુભ આશય ધ્યાનમાં રાખી તેની યોગ્ય કિંમત રાખવામાં આવશે. જેના પુરાવા તરીકે હાલમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી વસુદેવહિંડિ, શ્રી બૃહતકલ્પ અને પ્રાચીન તેમજ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત કર્મગ્રંથ વગેરે કે જે ગ્રંથો મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની કૃપા અને સુપ્રયતનવડે આ સલા પ્રકટ કરી શકી છે તેમ આ ગ્રંથમાં પણ એ મહાત્માઓનો સહકાર છે. ગ્રંથનું કાર્ય શરૂ થયું છે જેથી મુનિમહારાજઓ, જ્ઞાનભંડારના વહીવટકર્તા બંધુઓ અને સાહિત્યજિજ્ઞાસુ બંધુઓને આહુક તરીકે પોતાનું નામ નીચે લખેલા સ્થળે નોંધાવવા વિનંતિ છે. ઓછી કિંમતે મળનારા આ ગ્રંથનો લાભ પાઠજથી કે પ્રમાદમાં રહેવાથી નહિં મળી શકે તે લક્ષમાં રાખવા નમ્ર સૂચના છે.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—લાવનગર.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

ભાવયેદ્યથાસદ્ગુરુમ્ । મૈત્રીં સર્વસત્ત્વેષુ । જ્ઞામેઽહં સર્વસત્ત્વા-
નામ્ । મૈત્રી મે સર્વસત્ત્વેષુ । વૈરં મમ ન કેનચિદિતિ ॥ પ્રમોદં ગુણા-
ધિકેષુ । પ્રમોદો નામ વિનયપ્રયોગઃ । વન્દનસ્તુતિવર્ણવાદવૈયાઘ્રત્યકર-
ણાદિભિઃ સમ્યક્ત્વજ્ઞાનચારિત્રતપોઽધિકેષુ સાધુષુ પરાત્મોભયકૃતપૂજા-
જનિતઃ સર્વેન્દ્રિયાદિભિર્વ્યક્તો મનઃપ્રહર્ષ इति ॥ કારુણ્યં ક્લિશ્યમાનેષુ ।
કારુણ્યમનુકંપા દીનાનુપ્રહ્ इत्यનર્થાન્તરમ્ ॥ તન્મોહાભિભૂતેષુ મતિશ્રુત-
વિમહ્ગાજ્ઞાનપરિગતેષુ વિષયતર્ષાગ્નિના દન્દહ્યમાનમાનસેષુ હિતાહિતપ્રાપ્તિ-
પરિહારવિપરીતપ્રવૃત્તિષુ વિવિધદુઃખાદિતેષુ દીનકૃપણાનાથબાલમોઘહૃદ્દેષુ
સત્ત્વેષુ ભાવયેત્ ॥ તથાહિ ભાવયન્ હિતોપદેશાદિભિસ્તાનનુગૃહ્ણાતીતિ ॥
માધ્યસ્થ્યમવિનયેષુ । માધ્યસ્થ્યમૌદાસીન્યમુપેક્ષેત્યનર્થાન્તરમ્ ॥

તત્ત્વાર્થભાષ્ય—સપ્તમ અધ્યાય.

પુસ્તક ૩૧ } વીર સં. ૨૪૬૦. જેઠ. આત્મ સં. ૩૯ } અંક ૧૧ મો.

**મહાત્મ.શ્રી સિદ્ધર્ષિપ્રણીત ઉપમિતિ
ભવપ્રપંચાકથાનું સપદ-ગદ્ય ભાષાંતર.**

રંક પર બળાત્કારે ઔષધ પ્રયોગઃ
અંજન અને જલનો પ્રભાવ.

અનુબંધ—

તેણે લઈ શલાકા ને, મૂકી અંજન અગ્રમાં;
રંક શ્રીવા ઘૂણે તોય, આંજ્યા લોચન તેહના.

૨૧૪

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માલિની.

અંજનનો પ્રભાવ—

અપ્રમુદક શીતતા^૪ ને શ્રેષ્ઠ ગુણ પ્રભાવે,
તરતજ પછી તેની ચેતના પાછી આવે;
ક્ષણમહિં ખુલ્લી આંખો રોગ વિનષ્ટ જાણે !
મુદિત મન જરા તે 'એહ શુ' ?' એમ માને. ૨૧૫-૨૧૬

તદપિ દૌનની ચિન્તા લીખ રક્ષાર્થ ત્યારે,
ન જ હૂર થતી પૂર્વાધ્યાસથી કે પ્રકારે;
“અરે ! વિજન વર્તે, છુટ’શે એહ” માને !
ફરો ફરી દિશ દિશે દષ્ટિ છે નાશવાને. ૨૧૭-૨૧૮

અંજન વસથી તેને ચેતના પ્રાપ્ત લાળી,
ઉત્તર પુરૂષ બોલ્યા વાણી મીઠી રસાળી,

જલપાનનું નિમંત્રણ—

“ભવિક ! ઉદક પી આ તાપને ટાળનારં,
તુજ વ્રતનુતણી જેથી સ્વસ્થતા થાય ચારુ”. ૨૧૯-૨૨૦
‘પણ જલથી થશે શુ ? જાણું ના’ એ સરાંક
નથી ઉદક પોવા તે ઇચ્છતો મૂઠ’ રંકે !!
જલથકીં હિતતાથી મુખ તેનું ઉઘાડ્યું,
કરેણ હૃદયવાળે તે અનિચ્છયે ગળાવ્યું. ૨૨૧-૨૨૨

જલપાનનો પ્રભાવ—

અતિ અતિ ગુણકારી સાવ સંતાપહારી,
પરમ પરમ ભારી ચિત્ત આહલાદ કારી;
અમૃત સમ વળી તે શ્રેષ્ઠ સુસ્વાદવંત,
શીતલ સલિલ પી જાણે થયો સ્વસ્થ રંક. ૨૨૩

૩. પ્રમોદ ઉપજાવે એવી. ૪. શીતલતા, ઠંડક. ૫ પૂર્વ અભ્યાસથી—સંસ્કારથી.
૬. ‘અરે! આ તો નિર્જન સ્થાન છે, આ પડાવી લેશે તો !’ એમ રંકને શંકા થાય છે !!
૭. તે બીજા પુરૂષ, ધર્મબોધકર. ૮. જલ. ૯. શરીર. ૧૦. હિતસ્વીપણાથી, તે રંકનું હિત કરવાની ઇચ્છાથી.

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા અનુવાદ.

૨૮૩

પછી—

દોહરા.

૧૧નષ્ટપ્રાય ઉન્માદ ને, નરમ અન્ય ૧૨આતંક;
 ૧૩હાહુ આર્તિ દૂરે ટળી,—ક્ષણમાં એવો રંક. ૧૪ ૨૨૪
 વિમલ ચેતના કંઈ ને, પ્રસન્ન ઇન્દ્રિય ગ્રામ;
 એવો દૌન તે ચિંતવે, સ્વસ્થ આત્મથી આમ. ૨૨૫

(૧૨)

રંકની ઉપકાર ચિંતવનાઃ છતાં કદનમાં ગાઢ મૂઝાઈ.

મન્દાકાન્તી.

“આહા! જે ૧૫વત્સલ અતિ જ છે આ મહાત્મા ઉદાર,
 કદયા તેને ઠગ, અધમ રે! મેં મહા મોહકાર;
 તેણે આંજી નયન મુજ ૧૬દુર્દષ્ટિતા દૂર ટાળી,
 પાણી પાઈ પરમ મુજને સ્વસ્થતા ઉપજાવી. ૨૨૬-૨૨૭

તેથી આ તો મહત્ ઉપકારી, હું શો ઉપકારો ?
 તેને મોટા મન વિણ ન વસ્તુ પ્રવર્ત્તાવનારી;”
 ચિન્તે એવું તદ્દપિ તસ મૂઝાઈ કૂડા અન્નમાંથી,
 કોઈ રીતે નર્થો દૂર થતી ગાઢ ૧૭ભાવિતતાથી !!! ૨૨૮-૨૨૯

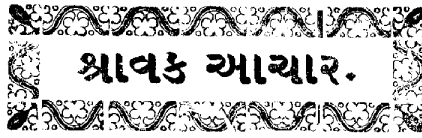
‘મનોનંદન’

૧૧. લગભગ નષ્ટ, નષ્ટ એવો. ૧૨. રોગ. ૧૩. દાહપીડા—શરીરે થતી બળતરા દૂર થઈ. ૧૪ ઇન્દ્રિય સમૂહ, સર્વ ઇન્દ્રિયો. ૧૫. અત્યંત પ્રેમાળ. ૧૬. દષ્ટિનું દુષ્ટપણું, દુષ્ટ દષ્ટિપણું, ખરાબ નજર. ૧૭. તે કદન તેને ખૂબ ભાતી ગયું હોવાથી, તેમાં તેને ગાઢ લુબ્ધતા હોવાથી, તે પ્રત્યેની તેની મૂઝાઈ દૂર થતી નથી.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૯૦ થી શરૂ)

મૂર્ખ, દુષ્ટ, અનાચારી, મલિન, ધર્મની નિંદા કરનાર, દુઃશીલ, લોભી અને ચોર એવા જનોની કદિ પણ સોબત કરવી નહિં.

મૂર્ખના ચિન્હો—અબળાણની પ્રશંસા કરવી, અબળાણને પોતાના ઘેર રહેવાનું સ્થાન આપે, અબળાણ કુળ સાથે સંબંધ કરે, અબળાણ નોકરને રાખે, પોતાના કરતાં ચઢીયાતા વડિલ ઉપર કોપ કરે, પોતાના કરતાં બળવાન શત્રુ સાથે વિરોધ કરે, પોતાનામાં ન હોય તેવા ગુણનો ગર્વ કરે અથવા ગુણીજન સાથે વિવાદ કરે, પોતાનાથી ઉંચા દરજ્જાના નોકર રાખે, ઉધાર કરી રણમુક્ત થવા ઇચ્છે, નોકરોનો દંડ પચાવી જાય, દુઃસ્થિતિનાં પૂર્વે ઉપાર્જન કરેલ ધનની પ્રશંસા કરે, પોતે પોતાના ગુણના વખાણ કરે, દેવું કરીને ધર્મ આચરે, ધન છતાં ત્યાજ્ય વસ્તુ આપે, પોતાના સ્વજનો સાથે વિરોધ અને વિરોધીઓ સાથે સ્નેહ બાંધે, પોતે બોલીને હસે, જેનું તેનું જે તે ખાય અને જેમ તેમ બકવાદ કરે એ આલોક અને પરલોક વિરૂદ્ધ મૂર્ખ લક્ષણો છે તે ત્યાજ્ય છે.

દેશ-કાળની વિરૂદ્ધ આચારનો ત્યાગ કરતા ન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું વળી રાજના વિરોધીઓનો સંગ ન કરવો તથા ઘણા લોકોની સાથે વિરોધ ન કરવો.

પોતાની સમાન કુળ-શીલવાળાં અન્યગોત્રીય સાથે વિવાહ સંબંધ કરે તથા પોતાના સ્વજનો સાથે જ્યાં સારા પાડોશીઓ હોય તે સ્થાને નિવાસ કરે.

જ્યાં પરાભવ ઉપદ્રવ થાય તેવું સ્થાન તજે, આવક પ્રમાણે ખર્ચ રાખે, પોતાની સ્થિતિ પ્રમાણે વેષ ધારણ કરે; પરંતુ લોકવિરૂદ્ધ કામ ન કરે.

પોતાના ધર્મને ન મૂકતા શ્રાવક દેશાચાર પ્રમાણે વર્તે અને પોતાના બળાબળ સમજી વિશેષ હિંતાહિંતનો ખ્યાલ રાખે.

ઇદ્રિયોને સારી રીતે નિયમમાં રાખી દેવ-ગુરૂ પર અત્યંત ભક્તિભાવ ધરાવે, તેમ જ સ્વજન, દીન અને અતિથિ (સાધુસંત) ની યથાશક્તિ સંભાળ લે તેની બરદાસ કરે.

ચતુરજનો સાથે બુદ્ધિપૂર્વક વિચાર ચલાવતાં શ્રાવક અમુક વખત શાસ્ત્ર ભણવા અથવા સાંભળવામાં ગાળે.

શ્રાવક આચાર.

૨૮૫

નસીળ ઉપર આધાર રાખી ખેતી ન રહેતાં ધન ઉપાર્જનના ઉપાય હાથમાં લે, કારણ કે ઉદ્યમ વગર પુરૂષોનું ભાગ્ય કદાપિ ફળતું નથી. સુઝ શ્રાવકે શુદ્ધ વ્યવહારથી નિરંતર પોતાનો વેપાર ચલાવવો. ખોટા માપ, ખોટા તોલા કે ખોટા લેખનો ત્યાગ કરવો. અંગાર, વન, ગાડાં, ભાડા, વગેરે, તથા પૃથ્વી ફેંડાવવાનું એ પાંચ કર્મ, દાંત, લાખ, રસ, કેસ અને વિષ એ પાંચ વેપાર તથા ચંત્રપીલણ, નિર્લોચન (પશુને ખસી કરવાનું,) દુષ્ટપાલન, દવદાન (વન બાળવાનું) તથા તલાવ સૂકવવાનું એ પંદર કર્મોદ્દાન વેપાર ખીલકુલ કરવા નહિં. લોખંડ, મહુડાના ફૂલ, મદિરા, મધ, કદંમૂળ અને પત્રશાખાદિનો વ્યાપાર કરવો નહિં.

કાગણ માસ ઉપરાંત તલ કે અળશી રાખે નહિં. વર્ષાઋતુ આવે છતે ગોળ, ટોપરા વગેરે રાખવા નહિં કેમકે તેમ રાખવાથી-સંગ્રહ કરવાથી ત્રસાદિ જીવોના સંહાર થાય, તેથી સુખુદ્ધિવંત શ્રાવક લોભવશ બની તે વસ્તુને સંચય કરે નહિં રાખે નહિં.

વર્ષાઋતુમાં ગાડું બળદ હંકાવે નહિ, કૃષિકર્મ (ખેડ) પણ પ્રાપ્ત કરાવે નહિ કારણ કે તેમાં પણ ઘણા જીવોની હિંસા થાય છે.

વ્યાજળી મૂલ્ય મળતાં (અલ્પ લાભે) વસ્તુ વેચવી, પરંતુ અધિકાધિક લાભની ઇચ્છા ન કરવી; કારણ કે વધુ લાભ મેળવવા જતાં કેઈ વખત મૂળનો નાશ થાય છે.

મોટો લાભ છતાં ઉધારે ન આપવું અને ઘરેણું કે મકાન સામે લીધા વગર ધન વ્યાજે ન આપવું.

ધર્મના રહસ્યને બાણનાર શ્રાવક બાણતાં છતાં ચોરીનો માલ ગ્રહણ કરે નહીં અને તે વિચારક પુરૂષ વ્યાપારમાં સેનસેન કરીને કે બદલીને વેચવી નહીં.

ચોર, ચંડાળ, ધૂર્ત, મલિન અને પતિતજનોની સાથે આલોક કે પરલોક સંબંધી હિત ઇચ્છનાર શ્રાવકે વ્યવહાર કે વેપાર કરવો નહિં. પોતાની વસ્તુ વેચતાં પાપભીરૂ સજ્જને જે ભાવે ખરીદેલ હોય તેનાથી ખીજે ભાવ ન કહેવો, તેમજ ખીજની વસ્તુ લેતાં પોતાના વચનનો લોપ (પોતે કરેલ કરારથી વિરૂદ્ધ) ન કરવો. નજરે જોયા સિવાય અણદીઠેલ વસ્તુનું સાદું તેમજ પરીક્ષા કર્યા વિના સુવર્ણ રત્નાદિક કિંમતિ વસ્તુ પ્રાયઃસુસજ્જન ગ્રહણ ન કરે.

પોતાનું સ્વતંત્રપણું સાચવી રાખી સુઝપુરૂષ યથાયોગ્ય રાજાદિકને અનુસરે, કારણ કે રાજાના પ્રતાપ વિના અનર્થ કે આપત્તિનું નિવારણ થતું નથી.

સુસજ્જને તપસ્વી, કવિ, વૈદ્ય, ગુપ્તવાત બાણનાર, રસોયો, માંત્રિક અને પૂજ્યને કદિ કોપાયમાન ન કરવા, કેમકે તેમને કોપાવવાથી આપણું અનિષ્ઠ થાય છે. (ચાલુ).

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ.

લેખક:—શંકરલાલ ડાહ્યાભાઈ કાપડિયા.

(અનુસંધાન પુ. ૩૧ માતા અંક સાતમાના પૃષ્ઠ ૧૭૧ થી ૧૭૩)

નયાધિકાર.

સૂચન:—ઉપરોક્ત વિષય પરત્વે થોડું પ્રાસ્તાવિક આલેખી બાકીનો વિષય પછી લખવામાં આવ્યો છે.

પ્રાસ્તાવિક

પ્ર. નયનું સામાન્ય લક્ષણ શું ?

ઉ. કોઈપણ વિષયનું સાપેક્ષપણે નિરૂપણ કરનાર વિચાર તે નય.

પ્ર. શ્રુત અને નયમાં તફાવત શો છે ?

ઉ. આ બન્ને વિચારાત્મક જ્ઞાન છે ખરાં છતાં બન્નેમાં તફાવત છે, તે એ કે કોઈ પણ વિષયને સર્વાંશે સ્પર્શ કરનાર વિચાર તે શ્રુત અને તે વિષયને માત્ર એક અંશે જ સ્પર્શ કરી બેસી રહેનાર વિચાર તે નય.

પ્ર. નયનું નિરૂપણ શ્રુતપ્રમાણથી છૂટું પાડવાનો ઉદ્દેશ શો ?

ઉ. કોઈ પણ વિષય પરત્વે અંશે અંશે વિચાર ઉત્પન્ન થઈને જ છેવટે તે વિશાળતા કે સમગ્રતામાં પરિણમે છે. જે ક્રમે વિચાર ઉત્પન્ન થાય છે તે જ ક્રમે તત્ત્વબોધના ઉપાય તરીકે તેનું વર્ણન કરવું જોઈએ એમ માનતાં સ્વાભાવિક રીતે જ નયનું નિરૂપણ શ્રુતપ્રમાણથી જુદું કરવાનું પ્રાપ્ત થાય છે.

તત્ત્વાર્થ (પં. સુખલાલજી)

x

x

x

x

પ્ર. અનેકાંતમાર્ગનું સ્પષ્ટીકરણ શાથી થઈ શકે ?

ઉ. અનેકાંતનું સ્પષ્ટીકરણ નયોના નિરૂપણથી જ થઈ શકે.

પ્ર. આ જગત્ કેવું છે ?

ઉ. જગત્ એ કોઈ કોઈ પણ જાતના ઐક્ય વિનાનું માત્ર ઘટાઘટા અંકોડાની પેઠે ભેદરૂપ નથી તેમ જ જરા પણ ભેદને સ્પર્શના હોય તેવું અખંડ અભેદરૂપ પણ નથી; પરંતુ તેમાં ભેદ અને અભેદ બન્ને વસ્તુઓ

દ્રવ્યગુણપર્યાયિ વિવરણ.

૨૮૭

અનુભવાય છે. જ્યારે દ્રષ્ટિ વસ્તુઓના પરસ્પર લેહને મૂકી કેવળ તેમના અલેહને અવલંબી પ્રવર્તે છે ત્યારે તેને બધુંયે કેવળ સતરૂપ ભાસે છે અને સત્યાદુકદ્રષ્ટિ ગમે તેટલી વિશાળ હોય છતાં લેવું-મુકવું આદિ લોકવ્યવહાર તે લેહને આભારી છે તેથી જ્યારે જ્યારે કોઈ પણ વ્યવહાર કરવાનો હોય છે ત્યારે દ્રષ્ટિ કોઈ લેહ તરફ ઢળે છે. પર્યાયાર્થિક નયની દ્રષ્ટિમાં જગતમાં બધા પદાર્થો નિયમથી ઉત્પન્ન થાય છે અને નાશ પામે છે અને દ્રવ્યાર્થિક નયની દ્રષ્ટિમાં બધી વસ્તુ હંમેશાને માટે ઉત્પત્તિ અને નાશ વિનાની છે.

સન્મતિ પ્રકરણ (૫' સુખલાલજી.)

નૈગમનયમાં વિશેષતા (અન્ય પુસ્તકથી)

૩૦ નૈગમનયનું સામાન્ય સ્વરૂપ કહો.

૩૦ સામાન્ય તે જાતિ વિગેરે અને વિશેષ તે લિન્ન લિન્ન વ્યક્તિ એમ ઉભયને નૈગમનય માને છે. સામાન્ય ધર્મથી સેંકડો વ્યક્તિઓમાં એકતા બુદ્ધિ પેદા થાય છે અને વિશેષ ધર્મથી દરેક વ્યક્તિ લિન્નલિન્ન ઓળખી શકાય છે. મતલબ કે વિશેષ વિના સામાન્ય નથી અને સામાન્ય વિના વિશેષ નથી. એમ નૈગમનય માન્ય રાખે છે. એ નય અંશગ્રાહી હોવાથી એક દેશને પણ પૂર્ણ માની લે છે. જેમકે દરેક સંસારી જીવના આઠ રૂચક પ્રદેશ નિર્માણ (સિદ્ધ ભગવાનના જેવા શુદ્ધ) હોવાથી નૈગમનયે સંસારીજીવ પણ સિદ્ધ સમાન છે.

x

x

x

x

નૈગમનય સામાન્ય અને વિશેષ વિગેરે જ્ઞાનવડે વસ્તુને માને નહિ પણ સામાન્ય વિશેષવડે વિગેરે અનેક રૂપથી વસ્તુને માને તે નૈગમનય કહેવાય છે. દાખલા તરીકે કોઈ પૂછે કે તમો ક્યાં વસો છો ? ત્યારે કહે કે અમો ભરતખંડમાં વસીએ છીએ. ત્યારે કહે કે તમો ક્યાં દેશમાં વસો છો ? ત્યારે કહે કે હું ગુજરાતમાં રહું છું. આમ નૈગમનય સામાન્ય વિશેષવડે વિગેરે જ્ઞાનવડે વસ્તુને માને નહિ પણ ઉપર લખ્યું તેમ સામાન્ય વિશેષ વિગેરે અનેક રૂપથી વસ્તુને માને છે. સામાન્ય તે વિશેષ થાય છે. વળી વિશેષ તે સામાન્ય થાય છે. આમ સામાન્ય વિશેષના અનેક રૂપથી વસ્તુને માને છે. વળી આ નય અંશગ્રાહી હોવાથી દેશ (ખંડ) ને પણ સંપૂર્ણ સત્ય માની લે છે. વળી આ નય સંકલ્પ-વિકલ્પને ભજનાર છે તેથી કલ્પનાથી પણ વસ્તુનો વ્યવહાર કરે છે અને એ રૂપે નહિ પરંતુ ઉપર કહ્યું તેમ અનેક રૂપે વસ્તુને માને છે.

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આગળના અંકથી બાકી રહેલો ભાગ

પ્ર૦ નૈગમનયનો બીજો ભેદ કયો તે દ્રષ્ટાંત આપી સમજાવો.

ઉ૦ નૈગમનયનો બીજો ભેદ ભવિષ્યનૈગમ છે. તે ભાવી વાતને ભવિષ્યમાં થવાનું હોય તેમાં થઈ ગયાનું આરોપણ કરે છે. જો કે જીનેશ્વર કેવળી ભગવાન છે અને તેઓ સિદ્ધ થવાના છે એમ નક્કી છે, તેથી તેઓને સિદ્ધ થયા અગાઉ સિદ્ધ કહી શકાય છે. તેથી બીજો નય ભૂતવત્ ભાવિ નૈગમનય સિદ્ધ થાય છે. વળી ચોખ્ખા પૂરા ન રાંધાયા હોય તોએ રાંધાયા કહેવા.

નૈગમનયનો ત્રીજો ભેદ.

પ્ર૦—નૈગમ નયનો ત્રીજો ભેદ દ્રષ્ટાંત સહિત સમજાવો.

ઉ૦—નૈગમનયનો ત્રીજો ભેદ વર્તમાન નૈગમ કહી શકાય એ ભાવિમાં વર્તમાનનું આરોપણ કરવું અર્થાત ક્રિયા શરૂ થઈ ના હોય છતાં તેની તૈયારી જોઈ કહેવું કે થઈ છે, તેને વર્તમાન નૈગમ કહે છે. દાખલા તરીકે તેરમા ગુણસ્થાને વર્તતા એવા કેવળીને વર્તમાનસિદ્ધ તરીકે કહી શકાય છે.

(૨) સંગ્રહ નય.

પ્ર૦—સંગ્રહ નયની વ્યાખ્યા કહો.

ઉ૦—જે વિચાર જુદી જુદી અનેક પ્રકારની વસ્તુઓને અને અનેક વ્યક્તિઓને કોઈ પણ જાતના સામાન્ય તત્વની ભૂમિકાપર ગોઠવી એ બધાને એક રૂપે સંગ્રહી લે છે તે સંગ્રહનય છે.

પ્ર૦—તેની વિશેષ સમજણ આપો.

ઉ૦—જડ-ચેતનરૂપ અનેક વ્યક્તિઓમાં જે સદૃશ સામાન્ય તત્વ રહેલું છે તે તત્વ ઉપર નજર રાખી બીજા વિષયોને લક્ષ્યમાં ન લેતાં એ બધી વિવિધ વ્યક્તિઓને એક રૂપે સમજી એમ વિચારવું કે વિશ્વ બધું સદૃશ છે કારણ કે સત્તા વિનાની કોઈ વસ્તુ જ નથી ત્યારે તે સંગ્રહનય. એજ પ્રમાણે કપડાંની વિવિધ જાતો અને વ્યક્તિઓને લક્ષ્યમાં ન લઈ માત્ર કપડાં પણાનું સામાન્ય તત્વ નજર સામે રાખી વિચારવું કે આ સ્થળે એક કાપડ જ છે તે સંગ્રહનય છે.

સંગ્રહનયના સામાન્ય તત્વ પ્રમાણે ચઢતાં-ઉતરતાં અનંત દાખલાઓ કહી શકાય. સામાન્ય જેવું વિશાળ તેટલો ને સંગ્રહનય વિશાળ અને આ

અદ્ભુત ભાવના.

૨૮૯

અદ્ભુત ભાવના.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૭ થી શરૂ.

(સંશોધક અને સંગ્રાહક—મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ, એડવોકેટ—મુંબઈ)

ખાલાવખોધ. (ચાલુ ભાષામાં મૂકેલ છે)

॥ ૬૦ ॥ શ્રી પરમગુરવે નમઃ ॥

નમઃ શ્રીવર્ધમાનાય પાર્શ્વચંદ્રં ચ સદ્ગુરુન્ ।

અન્ભુતમાવનાયાં ટવાર્થો લિખ્યતે મયા ॥ ૧ ॥

યદ્યપિ સુગમસુદેશીભાષામર્થં ચ લખ્યતે પ્રગટ—

સ્તદ્વપિ હિ મંદમતિ સ્યાત્ મત્સદૃશઃ કોઽપિ તસ્યાર્થે ॥ ૨ ॥

માન્ય જેટલું નાનું તેટલો તે સંગ્રહનય ટુંકો, પણ જે જે વિચારો સામાન્ય તત્ત્વને લેઈ વિવિધ વસ્તુઓનું એકીકરણ કરવા તરફ પ્રવર્તતા હોય તે બધા જ સંગ્રહનયની શ્રેણીમાં મૂકી શકાય. તત્ત્વાર્થ (પં. સુખલાલજી)

દ્રવ્યગુણપર્યાયના રાસના આધારે સંગ્રહનયનું સ્વરૂપ.

જે સંગ્રહે તે સંગ્રહનય કહેવાય. તેના સામાન્ય અને વિશેષ એવા બે ભેદ છે. સઘળા દ્રવ્ય અવિરોધ સ્વભાવવાળા છે એમ કહેવું તે સામાન્ય સંગ્રહ. દાખલા તરીકે ધર્માસ્તિકાય આદિ છએ દ્રવ્ય એક બીજાની સાથે અવિરોધીપણે વર્તે છે અને જ્યારે આ દ્રવ્યમાંથી અમુક દ્રવ્ય દાખલા તરીકે જીવ દ્રવ્ય લઈને કહેવું કે એકેન્દ્રિય, બેઘદ્રિય આદિ સઘળા જીવ અવિરોધી સ્વભાવવાળા છે ત્યારે વિશેષ સંગ્રહ કહેવાય છે. સામાન્ય માત્રને ગ્રહણ કરવાવાળું જે જ્ઞાન તે સંગ્રહ કહેવાય. એટલે જેમાં સંપૂર્ણ વિશેષોનું રહિતપણું હોય તે સામાન્ય કહેવાય. અથવા જે એકીભાવથી પિન્ડીભૂત વિશેષ સમૂહને ગ્રહણ કરે તે સંગ્રહ સમજવું. એવા સંગ્રહનયના ઉપર કહ્યા તેમ બે ભેદ બતાવ્યા છે. તેમાં એક (૧) પરસંગ્રહ અને બીજો (૨) અપરસંગ્રહ. તેમાં જે સંપૂર્ણ વિશેષોથી ઉદાસીન રહીને માત્ર સત્તાને જ શુદ્ધ દ્રવ્ય માને તે પરસંગ્રહ કહેવાય છે. દાખલા તરીકે સંસાર સતપણના લીધે એક છે. તાત્પર્ય એવું છે કે પરસંગ્રહમાં એક સતપણણને ગ્રહણ કરવાથી જગતના સંપૂર્ણ પદાર્થોનું ગ્રહણ થાય છે અને સંગ્રહનયના અનુસારે આ સંપૂર્ણ વિશ્વ સતપણથી એક કહેવાય છે.

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી વીતરાગ દેવને નમસ્કાર કરીને અથ કહેતાં હવે અવધુ કહીએ આત્મા, તેહની કીર્તિ કહેતાં શુણ્ણુ કહેવું, એટલે આત્માના શુણ્ણુ, અવદાત, વૃત્તાંત, ભાવનાસંબંધ લખીએ છીએ. ભાવના વિના આત્મવૃત્તાંત સંબંધ શુણ્ણુપ્રબંધ ન પામીએ, અને ભાવના વિચાર-તત્ત્વ ચિંતવનાધ્યવસાય, શુભ દેશ્યા પરિણામ શુદ્ધીપયોગે જીવાજીવાસ્રવ સંવર નિર્જરા બંધ મોક્ષાદિ તત્ત્વ-પદાર્થ તથા દ્રવ્ય શુણ્ણુ પર્યાય સ્વપર સમયાદિ અનેક ભેદ પામીએ; તે માટે ૧૨ ભેદે ભાવના લખીએ છીએ એ સંબંધ. તત્ત્વ પહેલી અનિત્ય ભાવના ભાવે છે. અનિત્ય ભાવનાએ નિત્યાનિત્યપણું જાણીએ. નિત્યાનિત્યપણું જાણતાં પદ દ્રવ્યને વિષે દ્રવ્ય અને પર્યાય એ બે નય જાણીએ. તિહાં દ્રવ્ય વિષે નિત્ય-પણું, પર્યાય વિષે અનિત્યપણું, એ બે ઉપયોગ થયા.

ધ્રુવ કહેતાં શાશ્વત નિત્યપણું, વસ્તુ કહીએ પદાર્થ-બહુ દ્રવ્ય વિષે, નિશ્ચલ-અચલ-નિજનિજરૂપે અચ્યુતપણું છે; સદા કહેતાં અતીત, અનાગત અને વર્તમાન વિષે, અધ્રુવ કહેતાં પદાર્થ તેહનાં પરબળ કહીએ પર્યાય એટલે દ્રવ્યાર્થ પર્યાયાર્થિક નયે વસ્તુ વિચાર જાણવો.

સંસારમાંહિ સ્કંધાદિકનાં જે રૂપ દેખીએ છીએ તે સર્વ પુદ્ગલ દ્રવ્યના વિભાગપર્યાય જાણવા અને એહ જ પુદ્ગલપર્યાય ઔદારિક, વૈક્રિય, આહારક, મનોવાક કાયાદિ વર્ગણરૂપ સ્કંધ તે આત્મપ્રદેશે એક ક્ષેત્રાવગાહનયોગે વાશ્યા-આત્મપણે માની સ્વપ્રદેશે પરિણુમાવ્યા એ અશુદ્ધચેતના. તે ચેતનાના વિભાવપર્યાય. વલી તેહ જ નિત્યાનિત્યપણું દ્રવ્યપર્યાય આદિ ભેદે કહે છે. ૧

અહો જીવ શુદ્ધ સત્તાવંત સ્વભાવ સુલક્ષણવંત રત્નત્રય, અનંતચતુષ્ટય આદિ સ્વલક્ષણવંત ! 'તું' આજ મુઝને પ્રતિભાસિઓ-એટલે મેં આજ સમય લબ્ધિયોગે સમ્યક્ત્વની ઉત્પત્તિ સમયે જાણ્યું; અને આ ઇન્દ્રિયયોગ પ્રત્યક્ષ જે પરપરિણુતિ પર્યાયરૂપ પરિગ્રહ, તે અહો જીવ ! પરદ્રવ્ય પર્યાય જાણુજે. તે ઔદારિક આદિ દેહ પુદ્ગલરૂપ પરદ્રવ્ય પર્યાયની માંહે કોઈ સત્ય બોલે તે શું જાણીને ?-તે કહે છે. 'પહિચાની' કહેતાં યોગખી-જાણી-દેખીને. શું દેખી ? કૃત કર્મ પરિણુતિનો ભેદ; આત્મા સ્યું-આત્માથી ન્યારો શુદ્ધાત્મ દ્રવ્યોપયોગરૂપ વેદન-જ્ઞાનસૂર્યનો પ્રકાશ ઉદય કરે છે. વલી તે અંતરાત્મા સંસારમાંહિ રહે છે. તે કેમ રહે છે ? તે દૃષ્ટાંત દેખાડે છે. જેમ ધાર્-માતા સ્વ-પર સંતાન પાળે છે-સ્વ પર સંતાનની ભેદબુદ્ધિ છે અને બાહ્ય વૃત્તિ સરખું જલ્પન લાલીપાલી સુશ્રૂષા સ્નાન વિલેપનાદિ કરે છે, પરં અંતરંગતિ હેતુ-આપાપર બુદ્ધિમાં અધ્યવસાય વિષે સામાન્ય વિશેષ સ્નિગ્ધ રૂક્ષ પરિણામ

અલ્પકૃત ભાવના.

૨૯૧

પર્યાય વિષે સંખ્યાત અસંખ્યાત ગુણ હાણિ-વૃદ્ધિ જાણવી, તફવત્ જીવતંત્રને સંબંધે દેહ પોષી, પણ ભિન્નત્વપણી બુદ્ધિ માટે, મરણનો ભય તેહને તે અપર બાળકનો નથી, ત્યમ સમ્યક્ત્વી જીવ અ(એ)ક સંબંધે શરીર પાલે. પરં અંતર ભિન્ન. ૨

હવે નિત્ય અશરણ એ જે ઉપયોગ થયા ત્યારે દ્રવ્યકર્મફલચેતના, ભાવકર્મ ફલચેતના રૂપે દ્રવ્ય સંસાર, ભાવ સંસાર એ જાણ્યા ત્યારે સંસાર ભાવના ઉપજી તે માટે ત્રીજી સંસાર ભાવના ભાવે છે:—

સંસારરૂપ કોઈ વસ્તુ-પદાર્થ નથી. એ 'લેહભાવ' કહેતાં નર-નારકાદિક, સ્વામી સેવક, જન્મ મરણ, સુખ દુઃખાદિ સર્વ લેહો અજ્ઞાનમાંહિ છે. પરં અહો જીવ ! સમ્યગ્જ્ઞાનદ્રષ્ટિ 'દેખી' જોય-વિચાર.શુદ્ધનયાર્થ દ્રષ્ટિએ જોતાં સર્વે જીવ ચતુર્દશ લેહ ચતુર્દશ રજજવાત્મવર્તી સિદ્ધા. ૩ સિદ્ધ-સર્વ સિદ્ધ સમાન છે.

છંદ-શિષ્ય સંદેહ ટાળવાને સંસાર સ્વરૂપની મૂલોત્પત્તિ કહે છે. સંસાર ભાવે સંસારોત્પત્તિ જાણવી. તે સંસારભાવ શું ? તે કહે છે. એ સંસાર ભાવ નિશ્ચયે શું ? તે કહીએ. જે બાહ્યક્ર્યંતર દ્રવ્યકર્મ, ભાવકર્મ, નોકમાંદિ પર-પરિણતિ કાર્ય પ્રયોજન નહીં એમ સમ્યક્ત્વી જીવ ચિંતવે. કોઈ કાર્ય નહીં, સર્વથા પ્રકાર પર વસ્તુ પર પર્યાયસંઘાતે નિશ્ચયથી સદા-સર્વદા ત્રિકાલવિષે સમ્યગ્દ્રષ્ટિએ એમ જાણવું. ચૈતન્યાત્માતું જે અનુપ રૂપ તેજ નિજ ધન નિધાન-નિધિરૂપ અક્ષય ભંડાર, તે જોળખી-જાણી તેહથી સહજોત્પન્ન આત્મીય અદિતીય રૂપ સુખ માનીયે. હવે પર સંયોગ બાહ્યરૂપ દેખાડે છે. પિતા પુત્ર ભાઈ સકલ સમસ્ત 'પરિણત' કહેતાં પરિજન-પરિવાર-સર્વ સંબંધી સગાં એ સર્વે કેવા છે ? પંખીના મેળા સમાન છે. વળી કેવા છે ? પેખણા સમા સા રૂપ પેખણું છે, અથવા પથિક સંગીરૂપ પેખણા કહેતાં દેખણા જાણવા.

સમ કહેતાં સમ્યગ્જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રાદિક જે આત્મગુણ અનાદ સહ-ભૂત સંઘાતી જે જે ગુણ તે સહિત રહે છે. જીવ સુલક્ષણવંત ૨.

એ પહેલી અનિત્યભાવના કહી. તે અનિત્ય ભાવનાએ પર્યાયોપયોગ થયો. પર્યાયોપયોગ થાતાં તત્પૂર્વક દ્રવ્ય તે જાણ્યું. એ જે જાણતાં નિત્યાનિત્યપણું જાણ્યું. નિત્યપણું જાણતાં અશરણપણું જાણ્યું. તે માટે બીજી ભાવનાએ અશરણપણું ભાવે છે.

અશરણ વસ્તુ શુદ્ધાત્મ વસ્તુ શુદ્ધાત્મ દ્રવ્ય શુદ્ધનિશ્ચય મયા ઉક્ત. તિહાં સ્વભાવ

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરિણતિ શક્તિ પામી શુદ્ધસત્તા સ્વરૂપે પરિણમન સમયે અપર દ્રવ્ય કોઈ શરણુ-સહાય નથી એટલે પરદ્રવ્ય પરશુણુ પરપર્યાયાવલંબન એ સર્વ વ્યવહાર નયે છે. નિશ્ચયનય અપેક્ષાએ આપઆપણી શક્તિના ષટ્પટે (છ-છએ) દ્રવ્ય ‘ સર્વવિલાસી ’-ભોગી છે. તે શક્તિ કોણુ દ્રવ્યત્વ શુણુત્વ પર્યાયાદિ તેહના વિલાસી જોઈ-દેખી, એટલે પરદ્રવ્યસ્યુ’ કાર્યકારણુ વિશેષ તે ઉપચરિત વ્યવહાર-નય છે, તેનો નિશ્ચય. ૨.

જે બહિરાત્મા દેહાદિ વિણુસ્યે આપણુ વિણુસ-મરણુ જાણુ છે તે મૂઢ જીવ દેહાદિ વિયોગથી કાયર થાય છે. તે મૂઢ મોહે’ વ્યાપે છે અને તે મોહે વ્યાપી છે; એટલે મોહે તે, તે તેને મોહે-એમ પરસ્પર વ્યાપકપણુ’ છે શરણુ પણુ તે જ સોચે છે, પણુ જે અંતરાત્મપણુ પરિણમ્યા છે તે શરણુ કોઈનો નથી જોતા અને તે સમ્યક્ત્વી દ્રવ્યભાવ નિદ્રાએ અલ્પ સૂચે છે, અને વચન પણુ ‘ કીજે પ્રીત ’-સ્નેહ મમતાદિક; વળી સંસારભાવ શું તે કહીએ. અહં સુખી દુઃખી, ધની નિર્ધન, પંડિત મૂર્ખ, રાજા રાંક ઇત્યાદિ આત્માને માનીએ તે સંસારભાવ કહીએ. એ સર્વ શુભોદયવશાત મનોજ પુદ્ગલ દ્રવ્યની રીતિ દેખીને પોતાપણુ’ માન્યુ’ એ સંસારભાવ; એટલે દ્રવ્યકર્મજનિત વ્યવહાર શુભાશુભ ક્રિયા એ જ ભાવકર્મના કારણુ, અને વિભાવજનિત અનેક વિકલ્પ-અધ્યવસાય તે જ દ્રવ્યકર્મના કારણુ-ઇમ માંહોમાંહિ કાર્યકારણુની સંકલના જાણુવી. ઇમ ઇષ્ટાનિષ્ટ સંયોગ-વિયોગાદિ પુદ્ગલ દ્રવ્યની રીતિ દેખી એહ જ ભાવ કર્મોત્પત્તિ કારણુ પામી સુખ-દુઃખાદિ વ્યવસ્થા આપવિષે માની. વળી સંસાર ભાવ એ કહી, જે ચાર ગતિ-ચોરાશી લાખ જીવાયોનિમાંહિ જે જે રૂપ ધર્મા’ તે તે રૂપ દેખી વિભાવપરિણતિરૂપ ભાવકર્મ ઉપન્યુ’, તેથી તે તે રૂપ સર્વ પોતાનાં કરી જાણ્યાં. તેણે જે જે ક્રિયા નાટ નાચ્યો તે દ્રવ્ય કર્મ બંધ-રૂપ પરિણમે. તેણે અનાદિનો સંસારી સંસારમાંહિ રહ્યો અને જો એ સંસાર-ભાવ મિટે તો સંસાર કોઈ વસ્તુ નથી. હવે સંસારભાવ મટે તે શુદ્ધ ભાવ કહે છે. સમક્રિતીજી આત્માને એમ સમજાવે જે અહો આત્મા! આપણુ પદ તે શુદ્ધ ચેતન દ્રવ્ય, તે શુદ્ધપણુને વિચારવો. તેહજ તત્પ્રગટન બીજ અને સંસારાવસ્થા નાશનો ઉપાય, પણુ તે જો અંતરંગ ચિત્તવૃત્તિમાંહી દૃષ્ટિ દીજે તો આત્મપદ પામીએ, પણુ બાહ્ય દૃષ્ટિ જોતાં કેમેય ન પામીએ. તે માટે સર્વતો ભિન્ન નિજ પદ જાણી તેમાંહિ ધ્યાનદૃષ્ટિ મગ્ન રહીએ, અને બાહ્ય આ શું અનાદિ સંજયી પુદ્ગલ દ્રવ્ય નાટક કરે છે, રકંઘાદિ રૂપે તે નાટક આત્માથી અન્ય સંસારરૂપ જાણી ઉદ્ધાસ ભાવે વર્તીએ. તે પુદ્ગલના ઔદા-

અલ્લુકૃત ભાવના.

૨૯૩

રિકાદિ સ્કંધરૂપ સ્વાંગ-લેષ પામી, તેને વિષે પ્રીત ન કરીએ. આપણે શુદ્ધરૂપે પ્રીત કીજે તો એ ભાવના સંસાર મટે. (૩)

હ્રદા-હવે કર્મચેતના કર્મફલચેતના એ બે જ્ઞાન ચેતનાએ બાણી તે માટે ત્રીજા જ્ઞાને રમના (!) તેણે જ્ઞાનચેતનાએ તે સંસારભાવના ઉપરી સંસાર-ભાવનાબલે દ્રવ્યસંસાર, ભાવસંસારથી આત્મા રહિત બાણીએ-તેનું કારણ એકેક ભાવના રૂપ શુદ્ધોપયોગ શુદ્ધ જ્ઞાનગુણાંશોત્પત્તિરૂપ એકત્વ ભાવનામાં જ્ઞાનપર્યાય ઉપજ્યો. અહીં એકેક ભાવના ‘ગુણ્ય’ સમયે એકેક માંહિથી અનેક ભાવનોપયોગ ઉપજે છે. જેમ દ્રવ્યને વિષે અનેક ગુણપર્યાયાંશની સત્તા છે તેમ એક પર્યાયાંશ વિશેષ પણે દ્રવ્ય ગુણાદિકાંશ સત્તા છે; વળી પર્યાય વિષે પ્રતીપર્યાયાંશ સત્તા છે. યથોક્ત ઉત્તરાધ્યયને:—

રાગો અદોસો વિઞ્ન કમ્મવીઞ્ન કમ્મં ચ મોહપ્પ તવં વયંતિ ।

કમ્મં ચ જાઈં મરણસ્સ મૂલં દુઃખં ચ જાઈં મરણં વયંતિ ॥ ૧ ॥

એમ દ્રવ્યે પર્યાયસત્તા પર્યાયે દ્રવ્ય સત્તા પર્યાયે સત્તા-એ રીતે પરંપરા-ભાવ બાણ્યો. હવે એકત્વભાવના સમક્રિતી જીવ એમ ભાવે છે જે અહો જીવ! આત્મા અન્ય દ્રવ્યપુદ્ગલાદિ તદોત્પત્તિ તસ્ય ગુણપર્યાયાદિ સંસાર વિકલ્પ તેથી રહિત તૂં એવી તાહરી એક દશા દેખીને એકત્વ ભાવનાએ કરી આપા—આત્માને બાણી લે, શુદ્ધ નિશ્ચયનયે એટલે વિકલ્પ તે અનેકપણું અશુદ્ધ પર્યાય તે વ્યવહાર નય, અને નિર્વિકલ્પ તે એકત્વપણું તે નિશ્ચય નય. તેથી શુદ્ધ એકત્વપણું વિચાર અને ‘નાના’ કહેતાં અનેક લેહ નયાંશ-પર્યાયવિકલ્પન-સ્વપૂન. દ્રવ્યાદિકની લેહભાવવિચારણા તે શું?—જે આ નર, આ નારકી, આ દેવ, આ તિર્યંચ, આ એકેન્દ્રિય, આ બેન્દ્રિય, એમ માર્ગણા તથા ગુણથાણાદિ લેહ એ સર્વ વિકલ્પના કહીએ. તે તું પરની બાણ્યે, એટલે આત્માના જે લેહ કહેવાય તે જે ઉપચારે પર સંયોગોત્પન્ન તે માટે પર-વિકલ્પ બાણી એક દશા ચિંતવીએ. ૪

‘બોલત’ કહેતાં બોલતાં થકાં, તથા ‘ડોલત’ કહેતાં ગમનાગમન કરતાં, શયન રૂપ ક્રિયા કરતાં થકાં ધીરતા રૂપે ચેષ્ટાએ મૌનપણા રૂપ ક્રિયાએ, બજતપણા રૂપ ચેષ્ટા કરતાં-ઇત્યાદિક વિષાકોદયજનિત અનેકપણું દેખી તુઝવેષેં અનેકત્વપણું ન માનીશ, તો માનીએ શું? તે કહે છે. વિકલ્પમાંહિ નિર્વિકલ્પપણું બાણી નિર્વિકલ્પોપયોગભાવનાએ આત્મામાં આપણે સ્વભાવે એક બાણીએ. ‘જિતિતિ’ કહેતાં જ્યાંત્યાં સંયોત્ય નથાં સવિકલ્પનાએ દ્રવ્ય વિષે અનેકત્વપણાની ભ્રાંતિ ન કરીશ. ૪

૨૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છંદ-તેજ એકત્વપણું. અહો જ્ઞાનસરોવરના હંસ ! અહો વિચક્ષણ ! 'વિચારો એકપણું તાસ' કહેતાં આત્માપ્રતિ વલિ તું વિચાર, જે એ જન્મ કોણે ધર્યો એટલે કોણ જન્મ્યો અને મરણ તે કેની પાસે છે-કેનો સ્વભાવ છે ? તો તું વિચાર. જે મૂળો કોણ, જન્મ્યો કોણ ? ઉત્પત્તિ વિનાશ એતો પુદ્ગલપર્યાયનાં લક્ષણધર્મ છે. અને વલી જોજો સ્વર્ગે કોણ ગયો, નરકે કોણ ગયો ? સ્વર્ગ નરક એ તો કર્મચેતના ફલ છે. વલી તું વિચાર, જેને અનંત સુખ, અનંત બલપરાક્રમ, તેને દુઃખ કેવું ? તો કહે જે દુઃખ કોણે લોગવું ? ઇન્દ્રિયગમ્ય સુખદુઃખ તે તો પુણ્યપાપનું ફલ; તે પુણ્યપાપ તો પુદ્ગલકર્મપર્યાય છે, અને નિજ-પોતે આત્મા-તેનો સ્વભાવ તો સહેજે આનંદરૂપ છે, ચિર-શાશ્વતરૂપે ત્રણ કાલ વિષે જ્ઞાનરૂપ ગુણ ઘણા છે એહવું તુઝપણું જો. એતું ધ્યાન ધરી જો. તાહરે ખે રૂપ નથી. તું અદ્વિતીય છે ! હે વિચક્ષણ હંસ ! એહવું તું હકીકત કરી જાણુ. એમ એકત્વભાવના ભાવતાં એકએક, અનેકએક, એકઅનેક, અનેકઅનેકાદિ ભંગ્યાંશ વિચારતાં સર્વ દ્રવ્ય, સર્વ દ્રવ્યના ગુણપર્યાયાદિ વિશેષ જાણ્યાં જાય. તે જાણતાં દ્રવ્યદ્રવ્ય વિષે અન્યત્વપણું જાણ્યું, તે જાણતાં દ્રવ્યના ગુણ પર્યાયાદિ સર્વ સંયોગ ભિન્નત્વ અન્યત્વાદિ ભેદ વિચારોપયોગ ઉપજ્યો, માટે પાંચમી અન્યત્વભાવના તે ભાવે છે. ૪

છંદ-અહો હંસ ! આત્મા શાણો-ઠાહો-ચતુર-વિચક્ષણ-સુજાણ, પ્રીછક ઇત્યાદિક સંબોધને કરીને આપ આપસ્યું કહણુ, સુણણુ, આલોચ કહે છે. તું આત્મા અને આત્માથી જે અન્ય પદાર્થ તે જો દેખે, અથવા આત્મા સર્વ દ્રવ્યથી અન્ય-ન્યારો જુએ; અહો ચેતન ! સર્વ દ્રવ્યસ્વભાવે કોઈ દ્રવ્ય કોઈ દ્રવ્યસ્યું મળેલું નથી. કોઈ કોઈસ્યું દ્રવ્યાર્થિક નયે મળેલું નથી, અને સર્વ એકક્ષેત્ર અવગાહીને રહ્યા છે. પર-પર્યાયાર્થિક નયે પરપ્રદેશ પરિચય પરસ્પરે નથી કરતા એટલે પ્રદેશાર્થિક નયે પણ ભિન્નત્વપણું છે, તે શા માટે ? જે નિશ્ચયનયના ધર્મે, જે માટે નિષ્ઠ દબ્બા નિષ્ઠ પપ્પા નિષ્ઠ ગુણા નિષ્ઠાનિષ્ઠ પજ્જવા-સર્વ પદાર્થ નિત્યત્વધર્મી છે. આપણો સ્વભાવ-લક્ષણધર્મ નિત્યપણું છે. આપ આપણી શોભા વિરાજમાન સર્વ દ્રવ્ય ભૂષિત-અલંકૃત છે.

હવે પાંચમી અન્યત્વ ભાવના ભાવતાં અન્ય જે પુદ્ગલ દ્રવ્ય, તેના દ્રવ્યગુણપર્યાયાંશભાવના વિચારે શુભઅશુભ શુદ્ધ અશુદ્ધ પર્યાયાંશ વિચાર ઉપજે છે, ત્યાં અશુભશુદ્ધ વિભાવપર્યાય સ્વરૂપ વિચારતાં પુદ્ગલ દ્રવ્યચક્રી નીપજેલો ઉદારિક વર્ગણસમૂહ-ઉદારિકદેહરૂપરકંઠ પર્યાયાદિક તેહથી ઉપજેલો

અહિંસકૃત ભાવના.

૨૯૫

વિતર્કે સ્વરૂપ કુરૂપાદિવર્ગણા ગંધરસસ્પર્શાદિ વિચારતાં અશુચિ ભાવના ઉપજે, માટે અશુચિ ભાવના કહી તે ભાવીએ છીએ. એકસમેં પરસ્પરેં આપા-પરપણાંનેં ‘અયાનડા’ અજાણુ છે. વલી માંહોમાંહિ કેઇ દ્રવ્ય કેઇ દ્રવ્યનો સ્વામી નહી અને સેવક પણ નહીં. સઘે દઢવા અહમિદા એવું જાણી અહો હંસ સયાંણા--ડાહ્યા. ૫

હુહા—નિર્મલ ગતિ છે. જીવ આપણી પોતાની મુકતાવસ્થારૂપ કાલ-લબ્ધિયોગેં ઉપજેલી શુદ્ધ ચેતના આવીર્ભાવ છે ત્યારે ચેતના ચેતનને કહે છે. એ શુદ્ધ ચેતનાંશ કહીએ, પણ ‘જે હોઇ જાણો તો, વા હોઇ વાચા હો તો ખપ કરો, વા ‘આયાસ’ આત્મા તેથી; વા જેઈ હો જાણીને-પરિશ્રમ કરીને, વલી અહો આત્મા ! તુજ વિના બીજા સર્વ દ્રવ્ય જડરૂપ જાણુજે. તું ચેતન-આત્મા એક, તું આપ આપપર સર્વ પ્રકાશક છે. ૬

છંદ—અતિ નિર્મલ સ્વરૂપ જાણુ. આપણો આત્મસત્તારૂપ શરીર તે તું જાણુ-ઓલખ-તહકીક કર; પણ તે કેવો છે આત્મ શરીર ? જે શરીરે રોગ ન વ્યાપે, દુઃખ ન વ્યાપે, દારિદ્ર પીડા ન વ્યાપે એવો છે. શુદ્ધ સત્તા શરીરે પીડા ન વ્યાપે, દુઃખ દારિદ્રાદિ ન વ્યાપે, રોગ-દ્રવ્ય રોગાદિક નાવે જેને; વલી કેવો છે આત્મ શરીર ?-જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર તે સહિત છે. સર્વમાં છઠી અન્યત્વ ભાવનાએ ષટ્ દ્રવ્યનું અન્યત્વપણું ચિંતવતાં દ્રવ્યગુણા-ત્મકપણું જાણુ, ત્યાં પરિણામી અપરિણામી, સક્ષેત્રી અક્ષેત્રી, રૂપી અરૂપી, એક અનેક, કર્તા અકર્તા ઇત્યાદિ ગુણાત્મક નય વિષે અનેક ભેદ, ત્યાં પરિણામ-લક્ષણ ગુણુ એ દ્રવ્યવિષે જોઇએ-એક પુદ્ગલદ્રવ્ય, બીજો ચેતન. એ એ પરિણામી, તે રીતે બનેનાં પરિણામ શુદ્ધાશુદ્ધ એ રૂપે થાય, તે મધ્યે પુદ્ગલનું તો શુદ્ધ પરિણામ, તેજે સૂક્ષ્મપણું પરમાણુરૂપ પરિણમવું અને અશુદ્ધ તે જે સ્કંધાદિરૂપે પરિણમવું તથા આત્મ ચેતનનું શુદ્ધ પરિણામ જે તે કેવલજ્ઞાન કેવલદર્શનના ઉપયોગે સિદ્ધતાવસ્થાએ પરિણમવું અને અશુદ્ધ પરિણામ તે જે પર પુદ્ગલાદિ સ્કંધ સ્પર્શ પામી આત્મત્વપણું માની પરવિષે પરિણમ્યું તે દ્રવ્ય-ભાવ ભેદે એ આશ્રવ કહીએ-તેહનું ચિંતવવું તે આશ્રવભાવના સતમી.

એહવું શુદ્ધાત્મરૂપ શરીરનું ભાવી-ચિંતવી વિચારશો. મલમૂત્રની ધરણુ-હારી અત્યંત બે ધારાએ ચાલતા એહવા ઔદારિક દેહને જાણી પુદ્ગલ લિંબલા-મેલા-ડોહળાનો શુદ્ધરૂપ પર્યાય નિજ પોતાનો જે દેહ તે તો અંતસુખમાં તાહરો દેહ એવું જાણી તું હો હંસ ! નિર્મલરૂપના ધરણુહાર. ૬

(ચાલુ).

૨૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮૪ થી શરૂ)

લખનૌમાં એક મહત્વનું ખાસ જોવા જેવું છે. અહીં મ્યુઝીયમ બહુ જ સારું છે. યુ. પી. માં આવું મ્યુઝીયમ એક જ છે. મોટા મ્યુઝીયમમાં નીચે લોયરામાં ધાતુની પ્રાચીન જિનમૂર્તિ અને પાષાણની શાસ્ત્રનદેવીની મૂર્તિ છે તેમજ કેસરબાગ કે જ્યાં પહેલાં યુ. પી. ની કાઉન્સિલ હતી ત્યાં મયુરાના કંકાલી ટીલામાંથી નીકળેલ પ્રાચીન જૈન મંદિરોનાં અવશેષો, પ્રાચીન જિન મૂર્તિઓ કેટલીક તો વર્તમાન વિક્રમ સંવતથી પણ પ્રાચીનકાલીન મૂર્તિઓ છે. તેમાંય મુખ્ય હોલની બાજુમાં ચાર મોટી ભવ્ય મૂર્તિઓ તેરમી શતાબ્દિની છે. ખાસ દર્શનીય છે. એક પરિકરવાળી શ્રી મુનિસુવતસ્વામીની મૂર્તિ પણ બહુજ રમ્ય અને મનોહર છે. જૈન ધર્મના આ પ્રાચીન કમારકના-ગૌરવના જરૂર દર્શન કરવા યોગ્ય છે. નાની મોટી લગભગ સાત સો વસ્તુઓ જૈનોની છે. મંદિરના સ્થંભો, શિખરના ફૂકડા અને અનેક ખંડિત મૂર્તિઓ નંબર લગાવી ત્યાં રાખવામાં આવેલ છે. જો કે આ સ્થાન બધાને બતાવતા નથી. અમને પણ મુશ્કેલી પડી હતી પરંતુ મહેનત કરવાથી જરૂર એક સુંદર વસ્તુ જોવા મળશે. જૈન વિભાગ જુદો છે. મ્યુઝીયમમાં તો નામ માત્ર જ જૈન વિભાગ છે પરંતુ ત્યાંથી બે ફ્લોંગ દૂર કેસરબાગમાં જ આ બધો સંગ્રહ છે. આ માટે વિશેષ બાણવા ઇચ્છનાર મહાશય મારો લેખ જૈન જ્યોતિમાં “ લખનૌના મ્યુઝીયમની પ્રાચીન જૈનમૂર્તિઓ ” વાંચો. ગામ બહાર પણ શ્રવે. મંદિર અને ધર્મશાળા છે.

આ બધું જોઈ અમે લખનૌથી વિહાર કરી કાનપુર આવ્યા.

કાનપુર બહુ જ પ્રસિદ્ધ શહેર છે યુ. પી ના વ્યાપારનું મુખ્ય કેન્દ્ર શહેર છે. અહીં વ્યાપાર અર્થે ગુજરાત, કાઠિયાવાડ અને કર્ણાટક જૈનો વસે છે. તેમનાં ૪૦-૫૦ ઘર છે. ૫-૬ બાળના ઘર છે. અહીં એક સુંદર ભવ્ય કાચનું જિનમંદિર છે. કલકત્તાના પ્રસિદ્ધ દાનવીર બાબૂરાય બ્રિટિશરના મંદિરની પ્રતિકૃતિ-સફલ પ્રતિકૃતિ છે. જો કે તેનાથી નાનું છે, જગાની ઓછાશ ઘણી છે; છતાં મંદિરને તેણે બનાવવા પ્રયત્ન સફલ થયો છે. કામ સુંદર છે તેમાંય પ્રભુ સન્મુખનું શીષાકારી કામ તો કમાલ છે, તેમજ હીરા, મોતી, પત્તા, માણિક, નીલમ આદિની હારબાંધ કનકા એકબીજી બેસી સુંદર છે કે મોંઘારતું મન

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૨૯૭

પ્રકૃષ્ટિત થઈ જાય. કળા એ મનુષ્ય જીવનનું અંગ છે; કળા એ હૃદયના ઉંડા-જીમાંથી નીકળતી વસ્તુ છે. તેની સાચી પ્રતીતિ અહીં થાય છે; પરંતુ અહીં આવનાર વર્ગ પ્રાયઃ કરીને કાચના ઝગઝગાટમાં જ અંતર્લભ્ય છે અને જોવાની ખરી અણમૂલ વસ્તુ તરફ લક્ષ્ય નથી આપતા. માત્ર કાચની ગોઠવણી, તેનું કામ અને રચના જ જોઈ વાહવાહ કહેતા ખુશી થઈ હસતા હસતા ચાલ્યા છે. આ મંદિર.....લાંડારીએ બંધાવ્યું છે અને સાચા પ્રેમથી તેમાં અનેક વસ્તુઓ ચિતરાવી ધનનો સફળ્ય કર્યો છે. ઉપરમાં ચોવીસ તીર્થંકરો, તેમના માત-પિતા, યક્ષ-ચક્ષિણી અને વિવિધ ચિત્રો ખાસ લક્ષ્ય દઈ જોવા જોવા-દર્શન કરવા જોવાં છે. હીરાના કંઠા, મોતી માણેક અને નીલમની માળાઓ સુગટ, કુંડલ તેમજ ચિત્રમાં કેવું સુંદર રેખાંકન છે, ખારીક પીંછીથી કેટલું કામ કર્યું છે તે બધું જોવા જેવું છે; ખાકી કેટલાંક હાથીઠાંતનાં પણ ચિત્રો છે. તાજમહેલ જેવી સ્ત્રીજ પણ અંદર આલેખી છે. હજી પણ કામ ચાલુ જ છે પરંતુ નવાં ચિત્રો એવાં તો ભદ્રા અને બેહુલાં બને છે કે જોનારને ઘૂણા ઉપજે. વીતરાગના મંદિરમાં દેશનેબલ વસ્ત્રોવાળી અર્ધનગ્ન દેખાતી સ્ત્રીઓનાં ચિત્રો સુરચિતો લાગ કરે છે. પ્રેક્ષકોને જરૂર ખુંચે તેવાં છે. આ તો સોનાની થાળીમાં લોઢાની મેખ મારવા જેવું છે. આ સંબંધી મંદિરના કર્તા બાબુજીને કહ્યું; તેમનું લક્ષ્ય પણ ખેંચ્યું છે. આવા ચિત્રો કરવા કરતાં તો ભીંત સાફ રહે તે જ વધારે સારું છે. અહીં મંદિરની સામેજ ઉપાશ્રય છે નાની ધર્મશાળા પણ છે. ગુજરાતી લાયબ્રેરી છે, કેટલાક ઉત્સાહી કાર્યકર્તા ગુજરાતીઓ છે. સુપ્રસિદ્ધ પ્રતાપ હિંદી સાપ્તાહિક અહીંથી જ પ્રગટ થાય છે. હવે તો દૈનિક પણ નીકળે છે. અહીંથી વિહાર કરતા કરતા કંપિલાજી તીર્થ ગયા વચમાં કુનોજ આવ્યું.

કુનોજ—

ભારતના ઇતિહાસમાં આ નગરી બહુ જ પ્રસિદ્ધ છે. તેમાંય જયચંદ રાઠોડની રાજધાની તરીકે આ નગરીએ ઘણી પ્રસિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે. પ્રથમ જયચંદ રાઠોડ અને તેના માસીયાઈ ભાઈ સુપ્રસિદ્ધયોદ્ધા પૃથ્વીરાજ ચૌહાણે મુસ્લીમ સત્તાના પ્રતિનિધિ મહમદ ઘોરીને સત્તરવાર પરાજયની કાલિમાથી કલંકિત કર્યો હતો—તેને હરાવી નસાવી મૂક્યો હતો; પરંતુ બન્નેમાં કારણવશાત્ વિરોધ પડ્યો અને તે વિરોધે ભયંકર શત્રુતાનું રૂપ લીધું, અન્તે જયચંદ રાઠોડે ઇર્ષ્યા, દ્રેષ અને ક્રોધના આવેશમાં ન કરવાનું કર્યું. પોતાના જ નહિ કિન્તુ ભારતના શત્રુ મહમદ ઘોરીને તેણે બોલાવ્યો મહમદને પરાજયનું દુઃખ સાલવું હતું તેણે આ ગૃહકલેશનો લાભ લીધો. હિન્દ ઉપર ચઢાઈ કરી. પૃથ્વી-

૨૯૯

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની ૩૯ મી સ્વર્ગવાસ તિથિ.

[તા. ૨૦-૬-૩૪ અમદાવાદમાં ઉજ્જમકુઈની ધર્મશાળામાં સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરિજી જેઓ આત્મારામજી મહારાજને નામે પ્રસિદ્ધ છે અને પોતાના કાર્યોથી જૈન સમાજમાં જેઓ એક પરમોપકારી અને વિદ્વાન સાધુ તરીકે પૂજ્ય છે તેમની ૩૯ મી જયંતિ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીની હાજરીમાં ઉજવવામાં આવી હતી, જે પ્રસંગે જાણીતા વિદ્વાનો પં. સુખલાલજી, પં. હંસરાજજી વગેરે હાજર હતા તેમજ જુદા જુદા ઉપાશ્રયોથી સાધુ તથા સાધ્વીઓ પણ સારી સંખ્યામાં આવ્યા હતાં. શ્રાવકો પણ સારી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત હતા.]

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજે શરૂઆતમાં પોતાનું વક્તવ્ય શરૂ કરતાં જ આપણી અનિયમિતતા બાબત ટકોર કરી હતી અને જણાવ્યું હતું કે બહાર-ગામથી હાજર થયેલા વક્તાઓને આટલા સમયમાં સાંભળીએ તો વધુ સારું થશે.

રાજ લડવા ગયો ખીજા રાજપુત રાજાઓ તેમાં ન ભળ્યા. અન્તે તે હાર્યો અને જીવતો પકડાયો. દિલ્હી પડ્યું. રાજપુતોના હાથમાંથી પ્રથમ જ આવી મહાન સત્તા મુસલમાનોના હાથમાં કાયમને માટે ગઈ. દિલ્હી લુટાયું. ભારત પરાધીન બન્યું. ખીજે જ વર્ષે મહમદે બેઈમાન જયચંદ ઉપર ઘેરો ઘાલી તેને હરાવ્યો અને સદાને માટે ભારત મુસલમાનોના હાથમાં ગયું. આજ પણ દેશદ્રોહીઓને જયચંદની ઉપમા અપાય છે. આ પ્રસિદ્ધ શહેર અમારે વચમાં જ આવ્યું. આજ તો ધ્વસ્તરૂપે પડ્યું પડ્યું પોતાના માલેકની કલંકકથા લજ્જાન્વિત બની ગાય છે. અહીં સીતાજીનું જન્મસ્થાન પણ છે. તેમની બાળકીડાનું સ્થાન, રસોઇઘર, કીડાભુવન આદિ બતાવે છે. આ નગરી ઘણો બોધ આપે છે. આ નગરી પહેલાં બહુ જ વિસ્તારમાં હશે. અત્યારે પણ ઘણી લાંબી-ચોડી પડી છે. તેનો પુરાણો કિલ્લો પણ છે. અહીં દિગંબર જૈનોની વસ્તી છે. તેમનું મંદિર છે, તેઓ સરલ પરિણામી અને ભાવિક છે. આજ પણ આ નગરીના લોકો પોતાના એ દેશદ્રોહી રાજાને સંભાળી પશ્ચાતાપ કરે છે. તેને અભિશાપ આપે છે.

ત્યાંથી વિહાર કરતા ફેરફારમાં આવ્યા

અમદાવાદ

જયંતી.

૨૯૯

એ કોઈ વક્તા વાણીનો સંયમ રાખીને બોલે. સાધુ સંમેલન થઈ ચુક્યું છે ને એનો પ્રભાવ તમે સૌ કોઈ જોઈ શકો છો. આજે એક પાટ ઉપર અમે જે આટલા સાધુઓ એકઠા થઈ બેઠા છીએ એ એનો પ્રતાપ છે. અમારો આ પ્રેમરત્ન જનરી રહે એ દરેક વક્તાનું ધ્યેય હોવું જોઈએ. બાકી છદ્મસ્થ ભૂલને પાત્ર છે, એ શ્રોતાઓએ ખ્યાલમાં રાખવું જોઈએ.

આ પછી ગુલાબચંદળ ઢઢાનો પરિચય કરાવી તેઓશ્રીએ સ્થાન ગ્રહણ કર્યું હતું.

શ્રી ગુલાબચંદળ ઢઢાએ આત્મારામજી મહારાજની જીવનકથા વર્ણવતાં કહ્યું કે—

તેમનો જન્મ પંજાબમાં થયેલો. પિતા લશ્કરની ટુકડીના નાયક હતા, પણ આચાર્ય શ્રી બાલ્યાવસ્થાથી ધર્મવૃત્તિવાળા હતા. તેમણે જે સિદ્ધાન્તો પ્રથમ માન્યા તેમાં ખામી જણાતાં તરતજ બીજે પગલાં માંડ્યા. તેઓ સ્થાનકવાસીમાંથી શ્વેતાશ્વર મતના બન્યા. તેમનું જ્ઞાન કેટલું વિશાળ હતું એ તેમના અંશે આપણને સમજાવે છે. અને આજે વિદ્વાંતો પ્રેરાઈ અમેરિકાના ચીકાગો શહેરની સર્વ ધર્મ પરિષદમાં પણ તેમને નિમંત્રણ મળ્યું હતું, જેમાં તેઓએ વીરચંદ્ર રાઘવજી ગાંધીને મોકલ્યા હતા.

આ પછી વક્તા મહાશયે કેટલાંક દૃષ્ટાંતો આપ્યાં હતાં જેમાં સ્વર્ગસ્થ આચાર્યદેવની મહત્તા ઝળકતી હતી.

પંડિત હંસરાજજી બોલવા ઉભા થયા તે પહેલાં શ્રી વલ્લભસૂરિજીએ તેમનો પરિચય કરાવતાં જણાવ્યું હતું કે—‘પંડિતજી જન્મે બ્રાહ્મણ હોવા છતાં જૈન સંસ્કારોથી વિભૂષિત છે. તેમણે અનેક અંશે બનાવ્યા છે.’

આ પછી પં. હંસરાજજીએ સદ્ગતના જીવનનું વિવેચન કરતાં જણાવ્યું હતું કે—મેં સૂરિજીનાં પ્રત્યક્ષ દર્શન નથી કર્યો પણ તેમનાં અંશેના વાંચનથી હું તેમની સમાજ માટેની સેવા કરવાની તમજા સમજી શક્યો છું. સમાજને ઉંચો ઉઠાવવામાં તેમણે જે પ્રયત્ન કર્યો છે તે ખરેખર અભ્યાસ કરવા યોગ્ય છે.

પંડિત સુખલાલજી પોતાનું વક્તવ્ય શરૂ કરતાં જણાવ્યું કે, આચાર્ય મહારાજના જીવનની પૂરી સમાલોચના આજે થઈ શકે તેમ નથી. એમનું સાહિત્ય અને જીવનનું દર્શન જોતાં મને તેમના તરફ વધારે આદર છે. સોળમાંથી સત્તરમા સૈકામાં શ્રી યશોવિજયજી થયા પછી ૧૯ માંથી ૨૦ માં સૈકામાં આત્મારામજી મહારાજ થયા છે. તેઓનો કાળ કીશ્વિયાનીટીની જખરી અસરવાળો હતો, છતાં તેઓએ જૈન દર્શનનો ખૂબ ફેલાવો કર્યો હતો. જૈન તત્ત્વાદર્શમાં તત્ત્વોની વાત છે પણ તે કેવળ શ્રદ્ધા ઉપર નથી રચેલાં, બુદ્ધિગમ્ય થાય તેવી ખૂબીથી બતાવવામાં આવ્યા છે.

નવા યુગને સત્કારવાનો સૌથી પ્રથમ પ્રયત્ન તેમનો જ હતો. અને આ પછી તેમણે એ યુગના પુસ્તકોની અછત તથા સ્વામીદયાનંદ સાથે આત્મારામજીની સરખામણી,

૩૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન સાહિત્યની દિશા ખોલવાનો કેવી રીતે તેમનો પ્રયત્ન હતો એનું વિવેચન કરી રહું હતું કે- 'તેમણે બી વાળ્યાં છે, સૌચન આપણે કરવાનાં છે.'

મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજીએ પૂ. આત્મારામજી મહારાજના સંપ્રદાય પરિવર્તનની વાત પર જોર દેતાં જણાવ્યું હતું કે તેઓ સત્યના શોધક હતા. જૈનોની એક કોલેજ સ્થાપવાની તેમની ભાવના હતી. આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી એ ભાવના મૂર્ત કરવા યત્ન કરી રહ્યા છે પણ સમાજે કમર કસવાની જરૂર છે.

આ પછી તેમણે જણાવ્યું કે એ કાળના ત્રણ મહાત્માઓ; આત્મારામજી મહારાજ, મૂળચંદ્રજી મહારાજ, વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ જે કરી શકતા ને કરતા તે આજે ૫૦૦ અને ૧૫૦૦ સાધુઓ પણ કરી શકે તેમ નથી. ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ સંવત ૧૯૯૨ માં આત્મારામજી મહારાજને સો વર્ષ થતાં હોવાથી તેમની શતાબ્દિ ગૂજરાતમાં ઉજવવાનો નિશ્ચય કર્યો છે અને તેના પ્રયત્ન શરૂ છે. પંજાબમાં ફંડ ચાલુ છે. ગૂજરાત શું કરે છે તે જોવાનું છે.

આચાર્યશ્રી વલ્લભસૂરિજીએ જોરદાર રીતે બોલતાં કહ્યું કે-આત્મારામજી મહારાજ એક ન્યોતિર્મય આત્મા છે એ કોઇ જાણતું નહોતું. જેમનો જન્મ-ન્યાં જૈનધર્મનું નામ ન હોય ત્યાં થાય, કુળધર્મ શિવધર્મ હોય, એમાંથી આટલી હદે પહોંચવું એ સાધારણ વ્યક્તિનું કામ નથી. તેઓ આજે અનેક રીતે પૂજ્ય તેમ છે.

તત્કાલિન ક્રિયા અને જ્ઞાનમાં પણ તે પાવરધા હતા. જ્ઞાનના ઉપયોગની તેમની શક્તિ અજબ હતી. તેઓ પ્રથમ નિડર સુધારક પણ હતા. વીરચંદ ગાંધીને ચીકોગો મોકલતી વખતે એમના પર આક્ષેપોની વર્ષો થઇ હતી. આજની હરિજન પ્રવૃત્તિ સંઘ-ધર્મમાં પણ એ લખતા ગયા છે. જ્ઞાતિના વાડા તોડવા એમણે ૪૫ વર્ષ પૂર્વે લખેલું છે. જ્ઞાનમંદિરો પણ તેમણે ઠેરઠેર ઉઘાડ્યા હતાં. પંજાબ ભૂમિમાં ધર્મનાં બી વાવવાનું માન પણ એ સદ્ગતના આત્માને જ છે.

જયંતી.

બારડોલીમાં મહામહોપાધ્યાય શ્રીમાન્ દેવવિજયજી મહારાજની અધ્યક્ષતામાં વિજ્યા-નંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ (આત્મારામજી મહારાજ સાહેબ)ની ૩૮ મી ન્યૌતિ જેઠ શુદ્ધ ૮ ના ઉજવવામાં આવી હતી. ન્યૌતિ પ્રસંગે પૂ. શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ સાહેબના શિષ્યરત્ન મુનિ શ્રી પ્રભાવિજયજી મહારાજ સાહેબે સંપૂર્ણ જીવનચરિત્ર લખી જ. અસરકારક ભાષામાં જનતાની સન્મુખ કહી સંભળાવ્યું હતું. તે પછી પ્રમુખ શ્રીમાન્ દેવવિજયજી મહારાજ સાહેબે ઓજસ્વી ભાષામાં પ્રકાશ પાડ્યો હતો. તે બાદ સભા ખરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી. અને બપોરના દેરાસરની અંદર ચોકશી નાથાલાલ લલ્લુ-ભાઈ તરફથી નવાણુ પ્રકારી પૂજા બડી ધામધુમપૂર્વક ભણાવ્યા બાદ તેમના જ તરફથી પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. ગામને ઉત્સાહ ધણો જ સરસ હતો.

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

અતીક પૃષ્ઠ ૨૨૨ થી શરૂ.

મુંબઇ હલાકાની જૈનોની સાંસારિક સ્થિતિ. કોઠા ૪ થો.

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

૩૦૧

ક્રમ ઉમર	કુલ સંખ્યા	જૈન વસ્તી		કુવારા		પરણેલા		વિધૂર	
		પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી
	૧૯૯૮૦૮	૧૦૯૬૩૩	૯૦૧૭૫	૫૧૮૧૦	૨૯૫૨૮	૫૦૦૭૮	૪૨૪૭૦	૭૭૪૫	૧૮૧૭૬
૦-૧	૫૫૦૭	૨૭૦૬	૨૮૦૧	૨૬૮૬	૨૭૬૯	૧૮	૩૧	૨	૧
૧-૨	૫૦૦૩	૨૪૬૨	૨૫૪૧	૨૪૨૯	૨૪૮૯	૩૧	૫૦	૨	૨
૨-૩	૫૦૭૯	૨૪૭૧	૨૬૦૮	૨૪૩૯	૨૫૩૫	૨૯	૭૨	૩	૧
૩-૪	૪૯૦૨	૨૪૪૬	૨૪૫૬	૨૪૧૦	૨૩૫૪	૩૪	૯૯	૨	૩
૪-૫	૫૨૯૯	૨૬૬૨	૨૬૦૭	૨૫૯૭	૨૪૨૧	૮૭	૧૭૪	૮	૧૨
કુલ ૦-૫	૨૫૭૯૦	૧૨૭૭૭	૧૩૦૧૩	૧૨૫૬૧	૧૨૫૬૮	૧૯૯	૪૨૬	૧૭	૧૯
૫-૧૦	૨૩૬૦૧	૧૨૩૧૬	૧૧૨૮૫	૧૧૮૨૫	૯૨૫૫	૪૬૭	૧૯૬૦	૨૪	૭૦
૧૦-૧૫	૨૨૪૩૮	૧૨૧૨૨	૧૦૩૧૬	૧૧૧૩૨	૬૪૩૪	૯૫૦	૩૭૬૩	૪૦	૧૧૯
૧૫-૨૦	૧૯૪૦૧	૧૦૮૪૯	૮૫૫૨	૬૮૯૦	૭૮૭	૩૮૩૫	૭૪૨૮	૧૨૪	૩૩૭
૨૦-૨૫	૧૯૯૪૯	૧૧૦૨૭	૮૯૨૨	૪૭૨૯	૧૯૭	૬૦૯૦	૮૧૭૨	૨૦૮	૫૫૩
૨૫-૩૦	૧૭૬૦૧	૧૦૦૨૯	૭૫૭૨	૧૭૦૭	૯૨	૭૯૨૫	૬૪૬૩	૩૯૭	૧૦૧૭
૩૦-૩૫	૧૬૬૯૪	૯૯૩૮	૬૭૫૬	૧૧૪૮	૫૯	૮૨૩૮	૫૩૧૦	૫૫૨	૧૩૮૭

૩૦૨

શ્રી આરમાનંદ પ્રકાશ.

૩૫-૪૦	૧૩૪૮૪	૧૯૫૦	૫૫૩૪	૬૦૩	૩૯	૬૫૭૪	૩૪૩૯	૭૭૩	૨૦૫૬
૪૦-૪૫	૧૧૩૮૫	૬૫૯૯	૪૭૮૬	૪૨૮	૧૫	૫૩૧૮	૨૫૩૬	૮૫૩	૨૨૩૫
૪૫-૫૦	૮૮૪૭	૫૦૪૭	૩૮૦૦	૨૯૫	૩૨	૩૭૨૯	૧૩૫૬	૧૦૨૩	૨૪૧૨
૫૦-૫૫	૭૦૪૪	૩૯૫૫	૩૦૮૯	૨૦૭	૨૪	૨૭૨૯	૮૪૦	૧૦૧૯	૨૨૨૫
૫૫-૬૦	૫૨૧૨	૨૮૨૨	૨૩૯૦	૧૨૩	૧૦	૧૭૬૦	૩૯૮	૯૩૯	૧૯૮૨
૬૦-૬૫	૪૧૦૧	૨૧૨૧	૧૯૮૦	૮૨	૭	૧૨૫૯	૨૨૬	૭૮૦	૧૭૪૭
૬૫-૭૦	૧૮૯૯	૯૮૬	૯૧૩	૪૬	૩	૫૨૪	૮૦	૪૧૬	૮૩૦
૭૦ થી ઉપરની ઉમરના	૨૩૬૨	૧૦૯૫	૧૨૬૭	૩૪	૭	૪૮૧	૭૩	૫૮૦	૧૧૮૭

રજપુતાના એજન્સી
જેનોની સાંસારિક સ્થિતિ.
કોશ ૫ ભા.

ક્રમ ઉમર	ક્રમ સંધા	જન વસ્તી		કુવારા		પરણિતા		વિધેય	
		પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી
		૩૦૦૭૪૮	૧૫૪૭૪૪	૭૫૫૨૧	૪૯૬૩૧	૫૬૮૮૯	૬૬૮૪૩	૧૩૫૯૪	૩૮૨૭૦
૦-૧	૯૪૬૪	૪૮૧૮	૪૬૪૬	૪૭૭૫	૪૫૮૨	૩૫	૫૨	૮	૧૨
૧-૨	૮૫૬૩	૪૨૬૯	૪૨૬૪	૪૨૪૩	૪૨૫૪	૨૪	૩૯	૨	૧
૨-૩	૮૩૬૫	૪૧૧૧	૪૨૫૪	૪૦૮૭	૪૨૦૫	૨૪	૪૭	૦	૨

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

૩૦ ૩

(ચાલુ)

૧૧૮૩	૭૩૬	૧૦૩	૫૭૫	૧૨	૧૨	૭૭૧	૫૦૧	૩૨૦૩	૧૫-૧૫
૧૪૪૪	૬૬૬	૧૫૨	૫૬૬	૪	૬૭	૧૩૪૧	૧૩૪૧	૨૬૨૪	૧૫-૧૫
૩૩૬૭	૧૩૩૪	૫૫૩	૧૫૩૩	૬	૨૪	૩૬૨૩	૩૬૨૩	૭૦૩૪	૧૦-૧૫
૩૮૮૦	૨૦૨૯	૭૭૭	૨૦૧૪	૬	૩૫	૧૪૧૪	૧૪૧૪	૦૧૦૭	૧૦-૧૫
૪૭૭૪	૨૦૨૭	૮૦૩	૩૭૫૬	૧૨	૩૫	૨૪૨૩	૨૪૨૩	૧૩૪૩	૧૦-૧૫
૫૪૫૪	૨૧૪૬	૨૨૫૨	૪૮૮૨	૨૧	૩૫	૪૪૨૭	૪૪૨૭	૧૩૪૩	૧૦-૧૫
૫૦૬૫	૧૭૦૧	૧૬૭૧	૬૦૧૨	૩૬	૨૨૧૨	૫૨૨૭	૫૨૨૭	૧૭૭૭	૧૦-૧૫
૪૬૭૬	૧૩૮૩	૭૨૮૫	૮૬૬૬	૫૫	૨૬૬૬	૪૭૭૦	૪૭૭૦	૨૧૨૭	૧૦-૧૫
૩૦૭૬	૭૮૭	૮૪૦૭	૭૫૦૫	૧૭	૧૭૫૭	૫૭૭૫	૫૭૭૫	૨૧૨૭	૧૦-૧૫
૨૪૨૭	૫૫૫	૮૨૭૬	૦૦૦૭	૩૭	૨૨૩૧	૭૦૭૧	૭૦૭૧	૨૩૨૨	૧૦-૧૫
૧૩૪૪	૩૩૨	૭૦૫૫	૨૮૮૭	૨૩	૬૨૧૫	૬૭૦૧	૬૭૦૧	૨૪૨૭	૧૦-૧૫
૭૫૨	૪૬૪	૨૬૬૧	૫૪૪૪	૧૦૧	૩૨૪૭	૭૧૦૧	૭૧૦૧	૨૭૦૩	૧૦-૧૫
૧૮૦	૬૪	૭૭૧૪	૧૧૪૨	૪૦૪૧૧	૩૨૪૫	૭૭૧૧	૭૭૧૧	૪૨૪૭	૧૦-૧૫
૭૦	૨૩	૨૬૫૬	૫૮૩	૧૭૮૫૧	૭૬૬૭	૮૬૨૭	૮૬૨૭	૪૬૩૫	૧૦-૧૫
૨૦	૧૦	૧૪૧	૧૧૬	૩૭૨૦	૩૬૭૩	૦૭૭૩	૦૭૭૩	૪૨૨૭	૧૦-૧૫
૩	૦	૬૬	૪૦	૩૬૩	૨૮૩૭	૩૬૩૩	૬૭૭૩	૦૧૭૭	૧૦-૧૫

૩૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

આ સભાનો ૩૯ મો વાર્ષિક મહોત્સવ.

સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ જે શુદ્ધ ૭ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જે શુદ્ધ ૮ ના રોજ સભાએ ઉજવેલ જયંતિ.

આ સભાને આડત્રીશમું વર્ષ પૂરું થઈ જે શુદ્ધ ૭ ના રોજ ઓગણચાલીશમું વર્ષ ખેસતું હોવાથી દર વર્ષ મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં આવ્યા હતા.

૧ જે શુદ્ધ ૭ મંગળવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ધ્વજ તોરણ વગેરેથી શણગારી સવારના આઠ વાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની છબી પધરાવી સભાસદોએ પૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ કલાક પછી ત્રણ વાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજકૃત શ્રી સત્તરભેદીની પૂજા બણાવવામાં આવી હતી; તથા બપોરના બાર વાગે પોરા હઠીસંગભાષ ઝવેરચંદ તરફથી સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

તે જ દિવસે સાંજે ક. ૫-૩૫ની ટ્રેનમાં દરવર્ષ મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજશ્રીની જયંતિ જે શુદ્ધ ૮ બુધવારના રોજ ઉજવવાની હોય શ્રી સિદ્ધાચળજી (પાલીતાણા) શુમારે સાઠ સભાસદ બંધુઓ ગયા હતા.

૨ જે શુદ્ધ ૮ બુધવારના દિવસે શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર શ્રી આદીશ્વર પ્રભુના મંદિરના ચોકમાં શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા બહુ જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક બણાવવામાં આવી હતી તથા દેવગુરૂની આંગી રચવામાં આવી હતી અને બપોરના બાર વાગે સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. એ રીતે દેવભક્તિ તથા ગુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આ ગુરુભક્તિ માટે શેઠ મણીલાલભાઈ મોતીલાલ મુળજીભાઈના તરફથી ખર્ચ કરવામાં આવેલો હતો.

વીશાશ્રીમાળી નાતનો ચૂકાદો.

ૐ અર્હત્ ।

આયાંભોનિધિ-જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી પ્રસિદ્ધનામ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પદધર આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજે વડોદરા વીશાશ્રીમાલીની નાતનો આપેલ ચૂકાદો તેની નકલ અક્ષરશઃ આ પ્રમાણે છે.

ખીજ ગામોની જ્ઞાતિને ઉપયોગી હોવાથી અહીં લીધેલ છે.

વંદે શ્રી વીરમાનંદમ્ ।

શ્રી લોહનપાર્શ્વનાથ શહેર ડબોઈની પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે ડબોઈના શ્રીસંઘની પ્રાર્થનાને માન આપી અહમદાવાદ (રાજનગર)થી પ્રથમ વૈશાખ શુદ્ધ ૬ શુક્રવાર તા. ૨૦-૪-૩૪ ના વિહાર કરી ક્રમશઃ પ્રથમ વૈશાખ વદિ ૫ શુક્રવાર તા. ૪-૭-૩૪ ના દિવસે વડોદરામાં માર્ગ આવવું થયું.

વડોદરાના શ્રી સંઘનો ઉત્સાહ જોવો ને તેવો પ્રથમની માફક જ અનુભવવામાં આવ્યો. પરંતુ જોવા અને સાંભળવાથી કેટલીક વ્યક્તિઓનું પરસ્પર નજીવા કારણને લઈને વૈમનસ્ય પણ અનુભવાયું.

જીવોની પ્રકૃતિને લઈ હમેશાં પ્રાયઃ બનતું આવેલું છે કે પોતાના વૈમનસ્યનો અંતિમ ઉપયોગ ધર્મના કાર્યોમાં જ લેવાય છે, એ પ્રમાણે અને પણ થોડાંધણે અનુભવ થયો. જેથી સમયાનુસાર કેટલોક યોગ્ય ઉપદેશ આપવો ઉચિત જણાયો. હર્ષની વાત છે કે થોડી ધણી પણ ધર્મની લાગણી હોવાથી ઉપદેશ સીધા રૂપમાં પરિણમ્યો અને બંને વિભાગ તડવાળાઓએ પ્રાર્થનાની સાથે લખી આપ્યું કે અમારું સમાધાન આપ પોતાની ઇચ્છાનુસાર કરી આપો. અમને તે અક્ષરશઃ માન્ય થશે. બંને વિભાગની સમાધાનીની પ્રાર્થનાને માન આપી ધર્મકાર્યની હાનિ થતી અટકે એ ઉદ્દેશથી બનતી તપાસ કરી, મને મારી પોતાની સમજ પ્રમાણે જે વિચારો ઉદ્ભવ્યા તે લખી સમગ્ર વીશાશ્રીમાળી ન્યાતના ઐક્યની ખાતર જાહેર કરવાની પોતાની ફરજ અદા કરું છું, અને આશા રાખું છું કે તમે બધા પોતાની પ્રતિજ્ઞાને માન આપી તેનો સાદર સ્વીકાર કરશો.

૧ શાહ ડાહ્યાભાઈ હેમચંદની તા. ૪-૬-૨૯ ની છેલ્લી અરજ આવેલી, નિર્ણય આપ્યા વગરની જોવામાં આવી છે તો તેનો નિર્ણય સમગ્ર ન્યાતે મળી જેટલો બને તેટલો જલદી આપવો યોગ્ય જણાય છે. તેમજ આશા રાખવામાં આવે છે કે અરજમાં વાપરેલા દીનતાભર્યા શબ્દો ઉપર ખાસ ધ્યાન આપી ન્યાતે પોતાની ઉદારતા જરૂર દાખવવી ધટે છે.

૨ શેઠ અમથાલાલની બાબત મને શંકાભરેલી લાગે છે તેમ જ તેમના વિરૂદ્ધની અરજીનો નિકાલ આવ્યો જણાતો નથી, તો સમગ્ર ન્યાતે મળી તેનો નિકાલ આણવો જોઈએ. પરંતુ આવી તુચ્છ વાતોને વધારે વજન આપવું એ હું પોતે યોગ્ય સમજતો નથી. જો આવી આવી વાતો ઉપર ન્યાત વધારે ખેંચતાણુ કરે તો તેનું ફળ સારું આવે જ નહીં. જો હું ખરી વાતને આગળ ધરું તો મારા સમજવા મુજબ આખીયે ન્યાત ગુનેગાર દરે, કેમકે ન્યાતના રીવાજ મુજબ જે ન્યાતના ખરા ગુનેગાર જેઓને સમગ્ર ન્યાતે મળી ન્યાત બહાર કરેલા તેઓને સમગ્ર ન્યાતે એક હામથી ન્યાતમાં લીધા સિવાય દરેક તડવાળાએ પોતાની ઇચ્છાનુસાર પોતાપોતાના તડમાં દાખલ કરી લીધા છે એ રીતે સમગ્ર ન્યાતના હિસાબે બધાય તડવાળાઓ સમગ્ર ન્યાતના ગુનેગાર ગણાવવા જોઈએ; પણ “જમાત કરા માત” કહેવાય છે જ્યારે જેમની સાથે વ્યવહાર રાખવાથી ગુન્હો ગણાતો હતો તે ઇસમોને જ સાથે મેળવી લીધા છે તો પાછલી વાતને વધારે વજન આપવું મને યોગ્ય લાગતું નથી.

૩૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ .

૩ શેઠાંધ અને સ્થાન ધણા સમયથી વંશપરંપરા ચાલી આવે છે તેમાં ફેરફાર કરવો ઉચિત જણાતા નથી, તેમ છતાં સમયને માન આપી તેમાં ઉચિત ફેરફાર કરવો એ સમગ્ર ન્યાતનું કામ છે, તો સમગ્ર ન્યાત ભેળી મળી સમયાનુસાર જે જે કાર્ય જે જે રીતિએ કરવાથી ન્યાતનો સગવડતાભર્યો નિર્વાહ થઈ જાય અને કોઈ જાતના સરકારી કાયદાનો વાંધો ન આવે તે પ્રમાણેના કમ્પીટી-કમ્પીટીના મેંબરો-પ્રમુખ-ઉપપ્રમુખ-વિગેરે ધારાધોરણો વિચાર-પૂર્વક નિર્ણય કરી લેવો યોગ્ય છે.

આટલી સૂચના આપી હું તમને એટલી જ લલામણુ કરવી યોગ્ય ધારું છું કે સમગ્ર ન્યાતના ભાષાઓ પોત-પોતાની આગલી-પાછલી સર્વ વાતોને ભૂલાવી દેઈ બધા એકઠા મળી આનંદની સાથે વાતચીત કરી એક ખીજની સાથે મિષ્ટાન્નમિ દુકાંદે દેઈ એકદિલથી કામ કરશો તો તમારો, તમારી ન્યાતનો તમારી કુટુંબીયોનો સર્વનો ઉદ્ધાર થશે. ઇતિ ઐ શાંતિ શાંતિ શાંતિ.

વડોદરા જાની શેરી જૈન ઉપાશ્રય વીર સં. ૨૪૬૦
આત્મ સં. ૩૮, વિક્રમ સં. ૧૯૯૦ પ્રથમ વૈશાખ
વદિ ૧૪ શનિવાર. સિદ્ધિયોગ.

વલ્લભવિજય
૧૨-૧-૧૯૩૪

આની નકલ શ્રી આચાર્ય મહારાજની સહી સહિત ન્યાતના ચોપડામાં શેઠ અમથા-ભાઈએ પોતાના હાથે લખી છે તેમ જ એક નકલ જે શ્રી આચાર્ય મહારાજ સાહેબે આખ્યાનમાં વાંચી હતી તે પણ શેઠ અમથાભાઈ નાનાભાઈને આપી છે.

દા. ચરણવિજય.

દેવલાલી હિંદુ આરોગ્ય મંદિર.

વલસાડનિવાસી સ્વં શેઠ નાથલાલ પુત્રમયંદ જેઓ સં. ૧૯૭૪માં ક્ષયની ખીમા-રીથી મૃત્યુના ત્રાસ બન્યા હતા, તેના વીલમાં લખેલ જૈન ઉપાશ્રય જૈનમંદિર ગુજરાતી શાળા લગભગ ૪૫ હજારની રકમ ખર્ચવાનો નીરધાર કરેલો. પણ તેમના જેઠા મનવાળા ધર્મપત્ની ગં. સ્વ. શ્રી ગંગાબહેને એ રકમનું વ્યાજ સાથે ખર્ચી આજ લગી સંભાવતો કરી છે. હાલમાં જ તા. ૪-૬-૩૪ ના રોજ દેવલાલી ખેતે શ્રી અમૃતલાલ કાળીદાસ શેઠના પ્રમુખપણા નીચે હિંદુ આરોગ્ય મંદિર. દેવલાલી જેવા સુંદર સ્થળે ખોલવામાં આવ્યું છે. જે સમયે જાણીતા જૈન સમાજના ગ્રહસ્થો તેમજ જૈનેતર કપોળ, ભાટીયા, તથા પારસી ભાઈઓની હાજરી વચ્ચે ઉદ્ઘાટન ક્રીયા પૂર્ણ આદિ સાથે કરવામાં આવી હતી. આ વખતે શ્રી ફકીરચંદ કેશરીચંદ શરાફ કે જેઓ મહુંમના સાગા છે, તેમણે મહુંમના જીવનનો સારો પરીચય આપ્યો હતો, તેમજ આ કાર્યમાં શ્રી ગંગાબેનનો કેવો યશસ્વી ફાળો છે તે જાહેર કર્યું હતું. અન્તે પ્રમુખ મહાશયે સુંદર વિવેચન કરી જૈનોને તેમની દાનની દિશા બદલવા સૂચના કરી હતી. છેવટે શ્રી સાકરચંદ ઘડીયાળી, શ્રી લક્ષુ-ભાઈ કરમચંદ દલાલ તથા ડૉ. મોહનલાલ હેમચંદ પ્રાસંગિક વિવેચન કર્યું હતું. અને શેઠ કેશરીચંદ ભાણુભાઈ તરફથી એક બક્ષોક બનાવવાનું જાહેર થયું હતું. કુલતોરા અપાયા બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલ્દી મંગાવો.

તૈયાર છે.

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી વિરચિત- સ્વોપજ્ઞ નિર્યુક્તિ સહિત.

શ્રી બૃહત્ કલ્પસૂત્રમ્-

(શ્રી સંઘદાસ ગણી સંકલિત ભાષ્ય અને આચાર્યશ્રી મલયગિરિ મહારાજે
શરૂ કરેલ અને આચાર્યશ્રી ક્ષેમકીર્તિએ પૂર્ણ કરેલ ટીકાયુક્ત)

[પુસ્તક ૧ લું પીઠિકા]

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો પ્રથમ ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિ-વિજયજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

મુનિઓના ધાર્મિક આચારો અને રીતરિવાજો શું છે ? શા કારણથી યોગ્યા? કઈ દૃષ્ટિએ મહત્વના છે ? દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવ બદલાતા દીર્ઘદર્શી આચાર્યોએ સાધુ-જીવનના તથા ધાર્મિક નિયમોમાં કેવું કેવું પરિવર્તન કર્યું છે ? નિરંતર ઉપયોગી ધાર્મિક રીતરિવાજોની પરિપાટી અને પરંપરા વિસરાતા જાય છે તેવા કાળમાં આ પ્રકાશન કેવું આવકારદાયક થઈ પડે છે તે તેના વાચકો સમજી શકે તેવું છે. આ સૂત્રના પ્રકાશનના પ્રારંભમાં તેની ઉપયોગિતા શું છે ? છેદસૂત્ર માટે જૈન સમાજની શું માન્યતા છે ? અને તે પ્રકટ થતાં કેમ આવકાર-દાયક થઈ પડશે ? તે માટે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે પ્રાસંગિક નિવે-દન સર્વ કોઈ સમજી શકે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં વિદ્વત્પૂર્ણ આપેલ છે.

આ સૂત્રની લિખિત પ્રતોનો પરિચય અને વિષયાનુક્રમણિકા પણ (આ સૂત્ર પાકૃત તથા ભાષ્ય વગેરે સંસ્કૃત ભાષામાં હોવા છતાં) સૌ કોઈ આ ગ્રંથની મહત્વતા સમજી શકે માટે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. મહાન પુરૂષોની આવી સુંદર કૃતિ અને જ્ઞાનના વારસા માટે અનુપમ માન ઉત્પન્ન થાય તેવું છે.

ઉંચા કોક્ષલી લેઝર પેપર ઉપર, સુંદર વિવિધ અક્ષરોથી શ્રી નિર્ણય-સાગર પ્રેસમાં છપાવી સુશોભિત કપડાનું મજબૂત બાઈન્ડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૦-૦ પોસ્ટેજ બાર આના. (મળવાનું સ્થળ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ મું. વીર સં. ૨૪૬૦. જ્યેષ્ઠ. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૧૧ મો.

લોકોએ સંજોગો ઉપર વિજય મેળવવો જોઈએ અને સમજવું જોઈએ કે વધારે ને વધારે જ્ઞાનપ્રાપ્તિ એ એમની મોટામાં મોટી જરૂરિયાત છે. લોકોને પુસ્તકો ચલાતાં બનાવવા જોઈએ, આકર્ષક મહાલયો કે સુંદર ચિત્રોને નહિ, પરંતુ ગ્રંથમાંની વસ્તુને લોકો પોતાના જીવનનું એક અવિભાજ્ય અંગ ગણતા થાય એમ કરવું જોઈએ. એમ થાય તો જ પુસ્તકાલય એ જીવનના શોખની વસ્તુ નહિ રહેતાં તેના અસ્તિત્વ માટેની એક આવશ્યક ચીજ બની રહેશે.

જેવી રીતે ફળ એ ઝાડનું અંતિમ પરિણામ છે, તેવી જ રીતે જનસમાજની જ્ઞાન મેળવવાની ઇચ્છા તથા સરકાર જે મદદ તરીકે કાર્યો કરે છે તેના તથા આવી પુસ્તકાલય જેવી સંસ્થાઓનો આખરનો ઉદ્દેશ તથા હેતુનું ફળ તે સંકળ જનસમૂહનું સુખ પ્રાપ્ત કરવું તે છે. એટલે જેવી રીતે ઝાડનું સાફલ્ય ફળમાં છે, તેવી જ રીતે સરકારની તથા લોકોની તમામ પ્રવૃત્તિઓનું સાફલ્ય અખિલ સમુદાયના સુખમાં સમાયલું છે.

‘વાચક ગમે તે સ્થિતિનો કાં ન હોય પણ ગ્રંથમાળ માત્રે એકે એક વાચક પ્રત્યે માયાળુ અને વિનયશીલ વર્તન રાખવાની જરૂર છે.’

પુસ્તકાલયનું કામ કરનારના હિલમાં આ સૂત્ર બરાબર કોતરાઈ રહેવું જોઈએ. પુસ્તકાલયની ફતોહનો આધાર તેના ઉપર જ છે.

શ્રીમંત મહારાજ સર સયાજીરાવ ગાયકવાડ.